

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 79

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 31 ianuarie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECRETE				
90.	— Decret privind trecerea în rezervă a unui general de brigadă cu o stea din Ministerul Apărării Naționale	2		
91.	— Decret privind înaintarea în gradul de general-locotenent cu trei stele, în retragere, a unui general-maior cu două stele, în retragere, veteran de război, din Ministerul Apărării Naționale	2		
92.	— Decret privind înaintarea în gradul de viceamiral cu trei stele, în retragere, a unui contraamiral cu două stele, în retragere, veteran de război, din Ministerul Apărării Naționale	3		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
	Decizia nr. 671 din 30 octombrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Codul de procedură penală cu referire la sintagma „la cererea părții îndreptățite potrivit legii civile”	3-6		
	Decizia nr. 702 din 15 noiembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 lit. b) și art. 10 alin. (1) și (4) din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute			
			în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative	7-10
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
		1.	— Ordonanță privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare.....	11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
		1.775/2018.	— Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 35 de unități administrativ-teritoriale din județul Tulcea	12-47

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind trecerea în rezervă a unui general de brigadă
cu o stea din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul general de brigadă cu o stea Iacobiță *Petru Constantin* trece în rezervă.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

București, 30 ianuarie 2019.
Nr. 90.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind înaintarea în gradul de general-locotenent cu trei stele,
în retragere, a unui general-maior cu două stele, în retragere,
veteran de război, din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare,
având în vedere propunerea ministrului apărării naționale și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 5/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul general-maior cu două stele, în retragere, veteran de război, *Dobran Constantin Ion* se înaintează în gradul de general-locotenent cu trei stele, în retragere.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

București, 30 ianuarie 2019.
Nr. 91.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind înaintarea în gradul de viceamiral cu trei stele,
în retragere, a unui contraamiral cu două stele, în retragere,
veteran de război, din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare, având în vedere propunerea ministrului apărării naționale și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 5/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul contraamiral cu două stele, în retragere, veteran de război, Caragea *Chiriachița* Mircea se înaintează în gradul de viceamiral cu trei stele, în retragere.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

București, 30 ianuarie 2019.
Nr. 92.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 671

din 30 octombrie 2018

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Codul
de procedură penală cu referire la sintagma „la cererea părții îndreptățite potrivit legii civile”**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Codul de procedură penală, sub aspectul sintagmei „partea îndreptățită potrivit legii civile”, excepție ridicată de Marius Sergiu Pișchințan în Dosarul nr. 3.532/176/2017/a1 al Judecătoriei Alba Iulia și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.893D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În susținerea soluției solicitate, reține că sintagma „la cererea părții îndreptățite potrivit legii civile”, din cuprinsul dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Codul de procedură penală, este clară și previzibilă, întrucât, în mod evident, părțile îndreptățite să solicite introducerea în cauză a părții responsabile civilmente, potrivit legii civile, nu pot fi decât părțile care au dreptul de a-și recupera prejudiciul cauzat prin comiterea infracțiunii. Apreciază că susținerea autorului excepției în sensul definirii sau al suplimentării sferei părților care pot solicita introducerea în cauză a părții responsabile civilmente nu poate atrage neconstituționalitatea textului de lege criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din data de 5 decembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 3.532/176/2017/a1, **Judecătoria Alba Iulia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Codul de procedură penală, sub aspectul sintagmei „partea îndreptățită potrivit legii civile”. Excepția a fost ridicată de Marius Sergiu Pișchințan, trimis în judecată sub aspectul săvârșirii infracțiunii de vătămare corporală din culpă. Solicitarea inculpatului de introducere în cauză a părții responsabile civilmente a fost respinsă de către instanță, ca inadmisibilă, în temeiul art. 21 alin. (1) din Codul de procedură penală.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul susține, în esență, că nedefinirea, în concret, a „părților îndreptățite potrivit legii civile” să solicite introducerea unei părți responsabile civilmente în proces determină lipsa de claritate și previzibilitate a sintagmei criticate în dezacord cu dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, creează condițiile unui echivoc legal nepermis, fiind lăsată la aprecierea instanțelor calitatea procesual activă cu privire la cererea menționată, premise care generează situații de discriminare între părțile responsabile civilmente aflate în fața unor instanțe diferite, afectează dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil al inculpatului și al părții responsabile civilmente. Susține, totodată, că, în temeiul liberului acces la justiție, inculpatul ar trebui să aibă dreptul de a solicita introducerea în proces a unei părți responsabile civilmente, în măsura în care justifică un interes legitim procesual. Arată că sintagma criticată — „la cererea părții îndreptățite potrivit legii civile” — permite interpretarea prin care s-ar putea exclude posibilitatea oricărei alte părți, în afara părții civile, de a formula cerere de introducere în proces a părții responsabile civilmente, în dezacord cu dispozițiile constituționale ale art. 53.

6. **Judecătoria Alba Iulia** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Consideră că sintagma „partea îndreptățită potrivit legii civile” este suficient de clară și se referă la orice persoană care susține ocazionarea unor prejudicii prin săvârșirea faptei ce face obiectul acțiunii penale, respectiv orice persoană vătămată prin infracțiune, indiferent dacă se constituie parte civilă în cauză odată cu cererea de introducere în proces a persoanei responsabile civilmente sau dacă, anterior acestui moment, a dobândit calitatea de parte civilă prin formularea de pretenții civile în contradictoriu cu inculpatul sau cu o altă persoană ce a dobândit calitatea de parte responsabilă civilmente. Apreciază că opțiunea victimei de a exercita acțiunea civilă în cadrul procesului penal constituie un beneficiu procesual acordat acesteia, beneficiu care rămâne supus condițiilor prevăzute de legea civilă pentru exercitarea unei acțiuni civile în general. Reține că, pe lângă o manifestare de voință în sensul constituirii de parte civilă în procesul penal, manifestare de voință care poate exista sau nu față de conținutul principiului disponibilității ce guvernează procesul civil, este necesar ca persoana ce exercită o acțiune civilă în procesul penal să justifice, în egală măsură, calitatea sa în formularea pretențiilor civile, calitatea persoanei împotriva căreia formulează astfel de pretenții, precum și interesul în exercitarea acțiunii civile. În aceste condiții, instanța apreciază că numai formularea de pretenții civile împotriva persoanei responsabile civilmente este aptă a justifica introducerea acesteia în proces și dobândirea calității de parte de către o astfel de persoană, căci parte este numai subiectul care exercită sau împotriva căruia se exercită o acțiune judiciară. Astfel, instanța apreciază că numai persoana vătămată poate alege dacă se constituie sau nu parte civilă în cursul procesului penal, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege, inclusiv în ceea ce privește termenul, iar, dacă exercită acțiunea civilă, numai ea, subiect activ al unei astfel de acțiuni, poate alege în contradictoriu cu cine formulează pretențiile sale civile.

7. Reține instanța că analiza temeiniciei pretențiilor civile, formulate în contradictoriu cu unul sau altul dintre subiecții procesuali, subiect ce devine astfel parte a acțiunii civile, excedează analizei admisibilității cererii de introducere în cauză a persoanei responsabile civilmente. În acest sens, arată că modul în care partea civilă înțelege să exercite drepturile sale,

inclusiv prin stabilirea cadrului procesual în care se soluționează acțiunea civilă, nu poate influența în niciun fel limitele pe care legea le impune drepturilor recunoscute persoanei vătămate. Așadar, nu se poate considera că opțiunea părții civile în privința stabilirii cadrului procesual poate determina pronunțarea unei soluții dincolo de limitele impuse de lege ori de interpretările date legii prin decizii obligatorii în ceea ce privește persoanele ținute la repararea prejudiciului produs prin săvârșirea unei infracțiuni.

8. În aceste condiții, instanța consideră că sintagma „partea îndreptățită potrivit legii civile” din cuprinsul art. 21 alin. (1) din Codul de procedură penală nu contravine prevederilor constituționale invocate de inculpat. Apreciază că prin invocarea accesului la justiție nu se justifică recunoașterea calității și a interesului inculpatului în a solicita introducerea în proces a părții responsabile civilmente, deci în a exercita el însuși, cu ignorarea condițiilor prevăzute de lege, acțiunea civilă aflată la dispoziția exclusivă a părții civile.

9. Referitor la dispozițiile art. 16 din Constituție, instanța consideră că recunoașterea dreptului de a solicita introducerea în proces a persoanei responsabile civilmente, exclusiv în favoarea părții civile, nu pune probleme din perspectiva principiului nediscriminării, întrucât inculpatul și partea civilă nu pot fi considerate persoane aflate în situații și poziții procesuale similare.

10. Cu privire la dispozițiile art. 24 din Constituție, instanța apreciază că nici acestea nu sunt nesocotite prin dispozițiile legale criticate. În acest sens, arată că nu există incertitudine referitor la lipsa de calitate a inculpatului în a solicita introducerea în procesul penal a părții responsabile civilmente și că, pe de o parte, exercițiul dreptului la apărare al inculpatului cu privire la acțiunea penală nu poate fi condiționat de formularea sau nu a unei acțiuni civile în procesul penal, iar, pe de altă parte, că inculpatul, dacă se formulează pretenții civile împotriva sa, poate alege orice strategie de apărare în latura civilă a cauzei, exercițiul dreptului său la apărare nefiind condiționat de introducerea în cauză a unor subiecți procesuali care nu sunt parte în proces.

11. Referitor la dreptul persoanei responsabile civilmente de a se apăra în procesul penal, reține că aceasta poate deveni parte exclusiv în latura civilă a procesului penal, la inițiativa părții civile, în condițiile art. 21 alin. (1) din Codul de procedură penală, sau poate formula apărări, în latura civilă a cauzei, dacă alege să intervină în proces în condițiile art. 21 alin. (3) din Codul de procedură penală. În acest sens, instanța consideră că instituirea de termene și condiții pentru formularea de către partea civilă a cererii de introducere în cauză a persoanei responsabile civilmente constituie garanții pentru respectarea dreptului acesteia la apărare, iar nu îngrădiri ale acestui drept, întrucât, în caz de nerespectare, atrag consecințe exclusiv pentru partea civilă care nu poate valorifica pretențiile sale civile împotriva persoanei responsabile civilmente decât printr-o acțiune civilă separată.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

13. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 21 alin. (1) din Codul de procedură penală, sub aspectul sintagmei „partea îndreptățită potrivit legii civile”, sunt constituționale. În acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 84 din 23 februarie 2016.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 21 alin. (1) din Codul de procedură penală cu referire la sintagma „*la cererea părții îndreptățite potrivit legii civile*”, care au următorul conținut: „*Introducerea în procesul penal a părții responsabile civilmente poate avea loc, la cererea părții îndreptățite potrivit legii civile, în termenul prevăzut la art. 20 alin. (1).*” Art. 20 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură penală stabilește următoarele: „*constituirea ca parte civilă se poate face până la începerea cercetării judecătorești*”.

17. În susținerea neconstituționalității normelor procesuale penale criticate, autorul invocă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5), potrivit cărora respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul părților la un proces echitabil, art. 24 alin. (1) referitor la dreptul la apărare și în art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Totodată, invocă și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit normelor procesual penale criticate, introducerea în procesul penal a părții responsabile civilmente poate avea loc, la cererea părții îndreptățite potrivit legii civile, în termenul prevăzut la art. 20 alin. (1) din Codul de procedură penală. Cu privire la dispozițiile art. 20 alin. (1) și art. 21 alin. (1) din Codul de procedură penală, Curtea a pronunțat Decizia nr. 257 din 26 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 472 din 22 iunie 2017, prin care a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma „*în termenul prevăzut la art. 20 alin. (1)*” din cuprinsul art. 21 alin. (1) din Codul de procedură penală este neconstituțională.

19. În motivarea soluției sale, Curtea a reținut, printre altele, că, din punct de vedere substanțial, obiectul acțiunii civile îl formează exercitarea dreptului de a reclama reparații prin mijlocirea organelor judiciare, iar, sub aspect procesual, acțiunea civilă are ca obiect tragerea la răspundere civilă delictuală a persoanelor responsabile potrivit legii civile pentru prejudiciul produs prin comiterea faptei care face obiectul acțiunii penale [art. 19 alin. (1) din Codul de procedură penală]. Curtea a reținut, totodată, că exercițiul acțiunii civile în cadrul procesului penal constituie un beneficiu procesual acordat victimei infracțiunii, de a valorifica toate elementele strânse de procuror în acuzare, precum și întreg cadrul procesual al procesului penal, pentru a-și satisface interesele de ordin civil — morale sau patrimoniale — afectate de comiterea infracțiunii. Acțiunea civilă alăturată acțiunii penale în cadrul procesului penal constituie latura civilă a acestui proces și are ca temei fapta ilicită, întrucât temeiul acțiunii penale este un fapt ilicit, iar acest temei limitează și temeiul acțiunii civile (paragraful 12). De asemenea, Curtea a reținut că, în procesul penal, acțiunea civilă se declanșează prin constituirea ca parte civilă a persoanei vătămate, în condițiile art. 20 din Codul de procedură penală, cererea de constituire fiind necesar a fi formulată în scris sau oral, cu indicarea naturii și a întinderii pretențiilor, a motivelor și a probelor pe care acestea se întemeiază. Acțiunea civilă poate fi exercitată de către persoana vătămată sau, după caz, de reprezentantul său legal (când persoana vătămată este lipsită de capacitate de exercițiu sau aceasta îi este restrânsă) ori de succesori acesteia. În mod excepțional, acțiunea civilă poate fi exercitată și de către procuror, pentru persoanele lipsite de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă, exercițiul acțiunii de către procuror fiind subsidiar, condiționat de pasivitatea reprezentantului legal al persoanei vătămate ori de inexistența acestuia (paragraful 14).

20. Persoana vătămată este liberă să decidă dacă declanșează acțiunea civilă separat de procesul penal, după

cum tot ea este cea care poate să dispună de acest instrument juridic în cursul procesului penal, acțiunea civilă alăturată acțiunii penale fiind guvernată de principiul disponibilității. Principiul disponibilității este caracteristic procesului civil, iar, în lumina lui, persoana vătămată poate determina nu numai existența acțiunii civile în cadrul procesului penal — prin declanșarea procedurii judiciare prin formularea cererii de constituire de parte civilă —, ci și conținutul acestei acțiuni, prin stabilirea cadrului procesual în privința părților și a obiectului, precum și din perspectiva apărărilor formulate (paragraful 15).

21. Curtea a reținut, totodată, că formularea cererii de constituire ca parte civilă declanșează acțiunea civilă, în același timp luând naștere și contraacțiunea (de apărare) a celui sau a celor împotriva cărora este îndreptată acțiunea civilă, subiect pasiv al acțiunii civile putând fi inculpatul sau partea responsabilă civilmente. Cât privește partea responsabilă civilmente, potrivit art. 86 din Codul de procedură penală, „*persoana care, potrivit legii civile, are obligația legală sau convențională de a repara în întregime sau în parte, singură sau în solidar, prejudiciul cauzat prin infracțiune și care este chemată să răspundă în proces este parte în procesul penal și se numește parte responsabilă civilmente*”, calitatea de parte responsabilă civilmente fiind stabilită în condițiile art. 1.372—1.374 din Codul civil, pentru atragerea răspunderii civile a persoanei care și-a asumat responsabilitatea unei activități fiind necesară și stabilirea existenței unei vinovății.

22. De asemenea, Curtea a constatat că introducerea în procesul penal a părții responsabile civilmente poate avea loc, în condițiile art. 21 din Codul de procedură penală, „*la cererea părții îndreptățite potrivit legii civile*”, în termenul prevăzut la art. 20 alin. (1) din același cod. De asemenea, potrivit legii procesual penale în vigoare, atunci când exercită acțiunea civilă, procurorul este obligat să ceară introducerea în procesul penal a părții responsabile civilmente, în condițiile alin. (1) al art. 21, cu respectarea termenului menționat. Curtea a constatat că, prin introducerea sa în cauză sau datorită intervenției sale în proces, „*persoana*” responsabilă civilmente devine „*parte*” în acțiunea civilă din cadrul procesului penal și, în această calitate, dobândește, implicit, drepturile procesuale inerente contraacțiunii pe care o are inculpatul cu privire la acțiunea civilă din cadrul procesului penal, așadar ea poate invoca orice probe existente în dosarul cauzei penale sau poate propune administrarea de probe noi care ar demonstra că pretențiile părții civile sunt neîntemeiate (paragrafele 18—21).

23. În ceea ce privește partea civilă, Curtea a reținut că, potrivit art. 84 din Codul de procedură penală, persoana vătămată care exercită acțiunea civilă în cadrul procesului penal este parte în procesul penal și se numește parte civilă. În context, au fost reiterate considerentele Deciziei nr. 482 din 9 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.200 din 15 decembrie 2004, potrivit cărora, „în cazul în care persoana vătămată formulează, în cadrul procesului penal, pretenții pentru repararea prejudiciului material suferit ca urmare a săvârșirii infracțiunii, aceasta cumulează două calități procesuale: calitatea de parte vătămată și calitatea de parte civilă. Aceste două părți ale procesului penal se află însă într-o situație identică, și anume în situația de persoană lezată în drepturile sale prin săvârșirea infracțiunii, ceea ce justifică existența «*interesului legitim*», la care se referă art. 21 din Constituție” (paragraful 24).

24. Curtea a constatat că posibilitatea persoanei vătămate care s-a constituit parte civilă de a solicita introducerea în procesul penal a părții responsabile civilmente „*până la începerea cercetării judecătorești*”, în orice fază procesuală, inclusiv după închiderea procedurii de cameră preliminară, este de natură a aduce atingere dreptului de acces liber la justiție al părții responsabile civilmente, consacrat de art. 21 din Legea fundamentală. Totodată, manifestarea de voință a persoanei vătămate care s-a constituit parte civilă de a solicita introducerea în procesul penal a părții responsabile civilmente „*până la*

începerea cercetării judecătorești”, în orice fază procesuală, inclusiv după închiderea procedurii de cameră preliminară, asigură respectarea dreptului la apărare al acestei părți, însă este de natură a aduce atingere dreptului fundamental la apărare al părții responsabile civilmente. Așadar, Curtea a constatat că normele procesual penale ale art. 21 alin. (1), reglementând posibilitatea persoanei vătămate care s-a constituit parte civilă de a solicita introducerea în procesul penal a părții responsabile civilmente „*până la începerea cercetării judecătorești*”, nu sunt în măsură să mențină echilibrul între drepturi fundamentale aflate în concurs (paragrafele 30—33). Totodată, s-a statuat că cele constatate sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în ipoteza în care procurorul exercită acțiunea civilă, în condițiile art. 20 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, și este obligat, potrivit art. 21 alin. (2) din Codul de procedură penală, să ceară introducerea în procesul penal a părții responsabile civilmente, în condițiile alin. (1) al aceluiași articol (paragraful 34).

25. Așadar, prin Decizia nr. 257 din 26 aprilie 2017 — examinând constituționalitatea dispozițiilor art. 20 alin. (1) și ale art. 21 alin. (1) din Codul de procedură penală, din perspectiva termenului în care persoana vătămată își poate exercita dreptul de a reclama reparații prin mijlocirea organelor judiciare —, Curtea a statuat atât cu privire la dreptul persoanei vătămate care s-a constituit parte civilă de a solicita introducerea în procesul penal a părții responsabile civilmente, cât și cu privire la obligația procurorului care a exercitat acțiunea civilă de a cere introducerea în procesul penal a părții responsabile civilmente.

26. În prezenta cauză, autorul excepției susține că sintagma „*la cererea părții îndreptățite potrivit legii civile*” din cuprinsul art. 21 alin. (1) din Codul de procedură penală este neclară, fiind, totodată, contrară dispozițiilor constituționale invocate.

27. Pentru început, Curtea observă că, anterior, legea procesual penală din 1968 prevedea că partea responsabilă civilmente poate fi introdusă în procesul penal la cerere sau din oficiu, actualul cod stabilind că acest lucru poate avea loc doar la cererea părții îndreptățite potrivit legii civile, consecință a eliminării rolului activ al instanței de judecată în cadrul procesului penal.

28. Totodată, în acord cu jurisprudența precitată, Curtea reamintește că poate exercita acțiunea împotriva părții responsabile civilmente doar acea persoană care, potrivit legii civile, are dreptul de a obține de la aceasta despăgubiri pentru fapta cauzatoare de prejudicii a inculpatului. Așadar, dacă persoana vătămată are capacitate deplină de exercițiu, doar ea poate promova acțiunea civilă în cadrul procesului penal și doar ea poate solicita introducerea părții responsabile civilmente în procesul penal, din această perspectivă norma procesual penală nefiind contrară dispozițiilor constituționale privind egalitatea în

drepturi, liberul acces la justiție, dreptul părților la un proces echitabil și dreptul la apărare. În acest sens, Curtea reține că soluția legislativă criticată este în concordanță cu dispozițiile art. 21 alin. (1) din Constituție, care fac referire la existența unui drept, a unei libertăți sau a unui „*interes legitim*” al persoanei, ca o condiție esențială pentru a avea acces la justiție, totodată aplicarea cerinței procesului echitabil impunându-se în legătură cu procedura de desfășurare a procesului. Instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, precum și reglementarea legitimării procesuale de a exercita acțiunea civilă sunt de competență exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. De altfel, inculpatul și persoana vătămată care se constituie parte civilă în procesul penal nu pot fi considerate ca persoane aflate într-o poziție procesuală similară, în condițiile în care, astfel cum a reținut Curtea în jurisprudența sa, partea responsabilă civilmente împreună cu inculpatul formează un grup procesual obligat la repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune.

29. De asemenea, Curtea nu poate reține că norma procesual penală criticată limitează exercițiul dreptului la apărare al inculpatului care, potrivit intereselor sale procesuale, are posibilitatea de a utiliza toate mijloacele prevăzute de lege pentru a invoca în apărarea sa fapte sau împrejurări. Dreptul la apărare al inculpatului presupune participarea la ședințele de judecată, folosirea mijloacelor de probă, invocarea excepțiilor prevăzute de legea procesual penală, exercitarea oricăror altor drepturi procesual penale și posibilitatea de a beneficia de serviciile unui apărător.

30. În context, Curtea reține că, în forma inițial adoptată, noul Cod de procedură penală stabilea, în art. 21 alin. (1), că și inculpatul ar avea dreptul să ceară introducerea părții responsabile civilmente în procesul penal, soluție legislativă eronată, atât timp cât legitimarea procesuală de a exercita acțiunea civilă poate reveni doar aceluia care valorifică un drept împotriva unei persoane. Ulterior, prin Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013, art. 21 alin. (1) din Codul de procedură penală a fost modificat prin referirea la „*partea îndreptățită potrivit legii civile*”, așadar avându-se în vedere persoana care, potrivit legii civile, este îndreptățită să obțină repararea prejudiciului, în speță persoana vătămată care se constituie parte civilă în procesul penal.

31. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marius Sergiu Pișchințan în Dosarul nr. 3.532/176/2017/a1 al Judecătorei Alba Iulia și constată că dispozițiile art. 21 alin. (1) din Codul de procedură penală cu referire la sintagma „*la cererea părții îndreptățite potrivit legii civile*” sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Alba Iulia și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 octombrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 702

din 15 noiembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 lit. b) și art. 10 alin. (1) și (4) din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea-Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 lit. b) și art. 10 alin. (4) din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative, excepție ridicată de Ioan Șița în Dosarul nr. 38.204/3/2015 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 368D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, la dosar, partea Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a depus note scrise prin care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

3. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 3.319 din 19 mai 2016, pronunțată în Dosarul nr. 38.204/3/2015, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

prevederilor art. 9 lit. b) și art. 10 alin. (4) din Legea nr. 164/2014. Excepția a fost invocată de reclamantul Ioan Șița în cadrul soluționării cauzei de contencios administrativ având ca obiect anularea deciziei emise în anul 2015 de președintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților (A.N.R.P.) privind actualizarea sumelor acordate, cu titlu de compensație, prin decizia din 2009 emisă de A.N.R.P. prin care a fost validată hotărârea din anul 2008 emisă de Comisia pentru aplicarea Legii nr. 9/1998 din cadrul Instituției Prefectului Municipiului București.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că efectuarea plății despăgubirilor în mod eșalonat, așa cum este prevăzută de art. 10 alin. (1) din Legea nr. 164/2014, nu îndeplinește condiția privind acoperirea eventualei devalorizări până la achitarea ultimei tranșe din suma datorată, condiție care trebuie să fie respectată pentru ca mecanismul eșalonării plății să poată fi considerat în concordanță cu principiile consacrate de jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului. Se mai susține că prin aplicarea dispozițiilor art. 10 alin. (4) din Legea nr. 164/2014 se ajunge la acordarea de despăgubiri diferite pentru bunuri evaluate la aceeași valoare și la aceeași dată, în funcție de momentul emiterii de către A.N.R.P. a deciziei de plată, care nu a fost urmată de plata efectivă și în baza căreia A.N.R.P. emite dispoziție de actualizare, la nivelul lunii decembrie 2014 (adică înainte de prima tranșă acordată în luna ianuarie 2015). Aceste diferențe apar pentru că art. 9 lit. b) din Legea nr. 164/2014 prevede că actul administrativ prin care se stabilește cuantumul despăgubirilor este decizia de plată emisă de A.N.R.P. înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 164/2014 și pentru că art. 10 alin. (4) din același act normativ prevede că actualizarea începe de la momentul emiterii acestei decizii și totodată schimbă tipul de actualizare, introducând ca reper indicele de creștere a prețurilor de consum, spre deosebire de Legea nr. 9/1998, care prevede că actualizarea despăgubirilor se face în raport cu coeficientul de creștere a câștigurilor salariale medii nete. Așadar, cuantumul despăgubirilor diferă în funcție de data emiterii deciziei de plată prin care se stabilește cuantumul despăgubirilor și de la care începe actualizarea cu indicele de creștere a prețurilor de consum. Astfel, se creează diferențe, sub aspectul cuantumului despăgubirilor, atât între destinatarii dispozițiilor art. 10 alin. (4) din Legea nr. 164/2014, cât și între aceștia și destinatarii dispozițiilor art. 7 alin. (4) și (5) din aceeași lege, în cazul cărora sunt menținute dispozițiile Legii nr. 9/1998 cu privire la actualizarea despăgubirilor.

6. Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și-a exprimat opinia în sensul netemeiniciei excepției de neconstituționalitate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile art. 16 din Constituție, deoarece nu instituie un tratament discriminatoriu, norma fiind aplicabilă tuturor destinatarilor săi, potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 164/2014. În acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 986 din 30 septembrie 2008. Problema de drept a plății eșalonate a mai fost supusă controlului de constituționalitate, în raport cu critici similare, Curtea constatând constituționalitatea acesteia, prin deciziile nr. 24 din 17 ianuarie 2012, nr. 188 și nr. 190 din 2 martie 2010, nr. 712 din 25 mai 2010 și nr. 1.534 din 28 noiembrie 2011. Curtea a reținut, în esență, că prin mecanismul de actualizare a sumelor ce trebuie plătite de către stat cu indicele prețurilor de consum se asigură executarea integrală a despăgubirii, acordând totodată statului posibilitatea să identifice resursele financiare necesare achitării acestor sume. În ceea ce privește critica referitoare la stabilirea despăgubirii, referitor la perioada pentru care se actualizează despăgubirea, invocând Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 21/2007, Guvernul consideră că revine Curții Constituționale să aprecieze asupra afectării dreptului de proprietate privată. Prin Decizia nr. 21/2007 s-a reținut că „existența unei dispoziții de actualizare a sumelor numai pentru perioada ulterioară momentului validării lor de către Cancelaria Prim-Ministrului impune să se considere că legiuitorul nu a socotit necesar să dea o reglementare similară și pentru intervalul cuprins între data stabilirii compensațiilor prin hotărâre adoptată de comisie și aceea a emiterii ordinului de validare, deoarece acest interval de timp a fost apreciat ca neglijabil față de cerința prevăzută la art. 7 alin. (3) din Legea nr. 9/1998 ca actul de validare să fie emis în cel mult 60 de zile de la data hotărârii comisiei. În activitatea practică însă termenul de 60 de zile, indicat prin textul de lege menționat, nu a putut fi respectat, astfel că sumele stabilite prin rapoartele de evaluare nu au mai corespuns totdeauna, datorită evoluției prețurilor, valorii reale a bunurilor pentru care trebuiau acordate despăgubiri. Or, principiul reparării integrale a prejudiciului, în spiritul căruia au fost elaborate normele prin care sunt reglementate compensațiile convenite persoanelor care au avut pierderi patrimoniale în urma aplicării prevederilor Tratatului de la Craiova din 7 septembrie 1940, impune ca, în momentul validării compensațiilor, sumele stabilite să corespundă valorii reale a bunurilor ce fac obiectul acestora. De altfel, interpretarea de ansamblu a dispozițiilor legale emise în materie impune ca despăgubirile să corespundă, prin cuantumul lor, valorii reale a bunurilor din momentul efectuării plății. Este de observat că, în conformitate cu prevederile Legii nr. 9/1998, au fost elaborate norme metodologice conținând criterii de evaluare și modalități concrete de stabilire a cuantumului compensațiilor, care conțin dispoziții menite să asigure repararea efectivă a prejudiciului cauzat, cu actualizarea prețurilor, potrivit principiului *restituito in integrum*.”

9. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Astfel, aceste norme nu sunt de natură să aducă atingere principiului egalității în fața legii, prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece aplicarea unui regim juridic temporal diferit nu poate crea o stare de discriminare între diverse persoane, în funcție de actul normativ incident fiecăreia. Faptul că, prin succesiunea unor prevederi

legale, anumite persoane pot ajunge în situații apreciate subiectiv, prin prisma propriilor lor interese, ca defavorabile nu reprezintă o discriminare care să afecteze constituționalitatea textelor respective (a se vedea în acest sens deciziile Curții Constituționale nr. 44 din 24 aprilie 1996 și nr. 300 din 12 mai 2016). În plus, măsura instituită de art. 10 alin. (4) din Legea nr. 164/2014 este de natură a menține un just echilibru între interesele debitorului — stat și interesele creditorului — persoană îndreptățită la despăgubiri, din moment ce sumele neplătite, aferente hotărârilor judecătorești prevăzute la alin. (3) și actelor administrative prevăzute la art. 9 lit. a) și b) din lege, se actualizează cu indicele de creștere a prețurilor de consum pentru perioada de la momentul rămânerii irevocabile/definitive, respectiv al emiterii acestora, până la data intrării în vigoare a actului normativ criticat, și constituie obligații de plată, în tranșe, în condițiile legii. Ca atare, persoana îndreptățită nu suportă o sarcină disproporționată sau excesivă în privința dreptului său de a beneficia de despăgubirile acordate prin lege, fiind în acord cu dreptul de proprietate privată, consacrat de art. 44 din Constituție. În privința modalității de calcul al sumelor de bani acordate în temeiul Legii nr. 164/2014, incident este principiul *tempus regit actum*, iar modul de reparare a injustițiilor și abuzurilor din legislația trecută ține de opțiunea exclusivă a legiuitorului, cu respectarea art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este menționat în actul de sesizare, îl constituie prevederile art. 9 lit. b) și art. 10 alin. (4) din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 910 din 15 decembrie 2014. Analizând actele dosarului și motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul a invocat și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 164/2014. Prin urmare, Curtea constată că obiect al excepției îl constituie dispozițiile art. 9 lit. b) și art. 10 alin. (1) și (4) din Legea nr. 164/2014, care au următorul conținut:

— Art. 9 lit. b): „*Actul administrativ prin care se stabilește dreptul la despăgubiri și cuantumul acestora este, după caz: [...] b) ordinul emis de șeful Cancelariei Primului-ministru în temeiul Legii nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv decizia de plată emisă de Autoritatea*

Națională pentru Restituirea Proprietăților, în temeiul Legii nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi;”;

— Art. 10 alin. (1) și (4): „(1) Plata despăgubirilor stabilite prin actele administrative prevăzute la art. 9 lit. a) și b) se efectuează în ordinea cronologică a emiterii acestora, în tranșe anuale egale, eșalonat, pe o perioadă de 5 ani, începând cu data de 1 ianuarie 2015. [...]”

(4) Sumele neplătite, aferente hotărârilor judecătorești prevăzute la alin. (3) și actelor administrative prevăzute la art. 9 lit. a) și b), se actualizează cu indicele de creștere a prețurilor de consum pentru perioada de la momentul rămânerii irevocabile/definitive, respectiv al emiterii acestora, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, și constituie obligații de plată, în tranșe, în condițiile prezentei legi. Actualizarea sumei se face prin decizie a președintelui Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.”

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii și art. 44 alin. (2) privind dreptul de proprietate privată, precum și dispozițiilor art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 privind interzicerea generală a discriminării din Protocolul nr. 12 la această convenție.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține, raportat la situația de față, că, la data sesizării sale, autorul excepției obținuse Hotărârea nr. 721 din 5 decembrie 2008, emisă de Comisia Municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 9/1998, prin care s-a propus acordarea de compensații bănești, în temeiul Legii nr. 9/1998. Ulterior, s-a emis de către vicepreședintele A.N.R.P. Decizia nr. 2.677 din 30 decembrie 2009, prin care s-a validat hotărârea sus-menționată și s-a dispus plata de compensații actualizate. Însă această decizie nu a fost urmată de plata efectivă a despăgubirilor. După intrarea în vigoare a Legii nr. 164/2014, președintele A.N.R.P. a emis Decizia de actualizare nr. 3.998 din 26 august 2015. Potrivit art. 9 lit. b) din Legea nr. 164/2014, actul administrativ prin care se stabilesc dreptul la despăgubiri și quantumul acestora este decizia de plată emisă de A.N.R.P., înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 164/2014, iar, potrivit art. 10 alin. (1) din aceeași lege, plata despăgubirilor stabilite prin această decizie se efectuează în tranșe anuale egale, eșalonat, pe o perioadă de 5 ani, începând cu data de 1 ianuarie 2015. În conformitate cu art. 10 alin. (4) din Legea nr. 164/2014, sumele neplătite, aferente deciziei de plată, se actualizează, prin decizie a A.N.R.P., cu indicele de creștere a prețurilor de consum, pentru perioada de la momentul emiterii deciziei de plată până la data intrării în vigoare a Legii nr. 164/2014.

15. Curtea s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 10 alin. (4) din Legea nr. 164/2014, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale precum cele invocate în cauza de față, prin Decizia nr. 628 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 22 februarie 2018. La paragraful 21 al acestei decizii, Curtea a reținut că, potrivit jurisprudenței sale, mecanismul eșalonării plății, ca modalitate de executare, poate fi considerat ca fiind în concordanță cu considerentele consacrate de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, dacă sunt respectate anumite condiții: tranșe de efectuare a plăților intermediare precis determinate, termen rezonabil de executare integrală, acoperirea eventualei devalorizări a sumei datorate (a se vedea în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 602 din 1 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 859 din 18 noiembrie 2015). Curtea a constatat că prevederile art. 10 din Legea nr. 164/2014 îndeplinesc aceste condiții, stabilind un termen de 5 ani pentru eșalonarea plății,

precum și obligația de actualizare a sumelor neplătite cu indicele de creștere a prețurilor de consum. Măsura instituită, de reeșalonare a unor debite ale statului pe o durată de 5 ani, poate fi considerată, așadar, de natură a menține un just echilibru între interesele debitorului — stat și cele ale creditorului — persoană îndreptățită la despăgubiri, de vreme ce persoana îndreptățită nu suportă o sarcină disproporționată și excesivă în privința dreptului său de a beneficia de despăgubirile acordate prin lege. De asemenea, eșalonarea pe o perioadă de 5 ani a plății sumelor reprezentând despăgubiri, fiind o măsură de natură a păstra un just echilibru între interesele persoanelor îndreptățite la despăgubire și interesul general al colectivității, urmărește principiile stabilite în jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, astfel încât nu se poate considera că prin această măsură statul afectează esența dreptului de proprietate privată al beneficiarilor de despăgubiri în temeiul Legii nr. 9/1998 și al Legii nr. 290/2003. Aceasta, cu atât mai mult cu cât statul, prin caracterul său social — valoare constituțională instituită de art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală — are obligația de a imprima acțiunilor sale cu caracter economic un conținut just proporționat, astfel încât să asigure tuturor cetățenilor săi exercitarea efectivă a tuturor drepturilor și libertăților lor fundamentale. Ca urmare, referitor la dispozițiile art. 21 alin. (3) și art. 44 din Constituție, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, Curtea a constatat că acestea nu sunt încălcate.

16. Cu privire la critica potrivit căreia actualizarea compensațiilor bănești trebuie să se facă și pentru perioada cuprinsă între data emiterii hotărârii comisiei județene și data validării acesteia (potrivit celor statuate de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. XXI din 19 martie 2007, pronunțată într-un recurs în interesul legii), la paragraful 25 al Deciziei nr. 628 din 17 octombrie 2017, Curtea a reținut că opțiunea legiuitorului referitoare la actualizarea sumelor cuvenite cu titlu de despăgubire beneficiarilor Legii nr. 9/1998 și ai Legii nr. 290/2003 este în concordanță cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care s-a pronunțat asupra conformității cu prevederile art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale a reglementării reparatorii naționale referitoare la finalizarea procesului de restituire a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cuprinsă în Legea nr. 165/2013. Cu privire la modul de configurare și executare a creanțelor statului în materia restituirii imobilelor, prin Hotărârea din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că statului „trebuie să i se lase o marjă largă de apreciere pentru a alege măsurile destinate să garanteze respectarea drepturilor patrimoniale sau să reglementeze raporturile de proprietate din țară și pentru punerea lor în aplicare” (paragraful 233), iar „autoritățile naționale rămân suverane pentru a alege [...] măsurile generale ce trebuie integrate în ordinea juridică internă pentru a pune capăt încălcărilor constatate de Curte” (paragraful 236). În lumina acestor considerente, Curtea Constituțională a reținut, prin Decizia nr. 686 din 26 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 27 ianuarie 2015, paragraful 32, că, „având în vedere, pe de o parte, obligațiile de natură patrimonială deosebit de complexe și împovărătoare asupra statului, cu efect grevant chiar asupra bugetului de stat pe o lungă perioadă de timp, corelate cu contextul economic existent, și, pe de altă parte, faptul că obligațiile menționate, raportate la momentul de față, au un caracter reparatoriu cu o componentă istorică pronunțată, [...] prin măsura criticată, legiuitorul român s-a plasat, în mod

evident, în interiorul acestei marje, îndeplinindu-se, astfel, exigențele stabilite prin hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului (a se vedea, în același sens, și Decizia nr. 618 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 28 ianuarie 2015, paragrafele 23 și 24)”. Astfel, la paragraful 26 al Deciziei nr. 628 din 17 octombrie 2017, Curtea a constatat că, pentru identitate de rațiune, considerentele de principiu exprimate de aceasta cu privire la situația despăgubirilor acordate prin Legea nr. 165/2013 sunt aplicabile și în ceea ce privește criticile formulate de autorii excepției de neconstituționalitate, referitoare la modalitatea de actualizare, prin Legea nr. 164/2014, a sumelor convenite ca despăgubiri potrivit legilor nr. 9/1998 și nr. 290/2003.

17. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

18. Referitor la critica potrivit căreia cuantumul despăgubirilor diferă în funcție de data emiterii deciziei de plată, ceea ce, în opinia autorului excepției creează discriminări, Curtea constată că legiuitorul a prevăzut, în art. 9 lit. b) din Legea nr. 164/2014, că actul administrativ prin care se stabilesc dreptul la despăgubiri și cuantumul acestora este decizia de plată emisă de A.N.R.P., înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 164/2014. În mod corespunzător, art. 10 alin. (4) din aceeași lege stabilește că actualizarea începe de la momentul emiterii deciziei de plată, și anume de la momentul stabilirii dreptului la despăgubiri și a cuantumului acestora. Astfel, textul de lege criticat instituie același tratament juridic persoanelor aflate în situații similare, și anume beneficiarilor deciziilor de plată emise de A.N.R.P., în temeiul Legii nr. 9/1998, înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 164/2014.

19. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece art. 10 alin. (4) din Legea nr. 164/2014

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioan Șița în Dosarul nr. 38.204/3/2015 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 9 lit. b) și art. 10 alin. (1) și (4) din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 noiembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ORDONAȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONAȚĂ

privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare

În temeiul art. 115 alin. (1) din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. I.1 din Legea nr. 4/2019 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. 1. — (1) Ministerul Culturii și Identității Naționale asigură din sumele aprobate anual la capitolul 67.01 „Cultură, recreere și religie”, titlul 55 „Alte transferuri”, finanțarea cheltuielilor aferente proiectului cultural Orchestra Uniunii Europene, prin intermediul ARTEXIM, instituție publică aflată în subordinea acestui minister.

(2) Ministerul Culturii și Identității Naționale asigură din sumele aprobate anual la capitolul 67.01 „Cultură, recreere și religie”, titlul 55 „Alte transferuri”, finanțarea cheltuielilor aferente proiectelor culturale cu impact la nivel național și european, altele decât cele prevăzute la alin. (1), stabilite anual prin ordin al ministrului culturii și identității naționale, prin intermediul ARTEXIM.

(3) Pentru pregătirea și desfășurarea proiectelor culturale prevăzute la alin. (1) și (2) se pot efectua categoriile de cheltuieli eligibile prevăzute la art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1998 privind îmbunătățirea sistemului de finanțare a programelor, proiectelor și acțiunilor culturale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 245/2001, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Modul de organizare, atribuțiile instituțiilor implicate și desemnarea echipelor necesare derulării în bune condiții a proiectelor culturale prevăzute la art. 1 se aprobă prin ordin al ministrului culturii și identității naționale.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul culturii și identității naționale,
Valer-Daniel Breaz

Ministrul afacerilor externe,
Teodor-Viorel Meleşcanu
Ministrul delegat pentru afaceri
europene,
George Ciamba

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 30 ianuarie 2019.
Nr. 1.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 35 de unități administrativ-teritoriale din județul Tulcea

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situate pe teritoriul a 35 de unități administrativ-teritoriale din județul Tulcea, după cum urmează:

a) unitatea administrativ-teritorială Babadag — sectoarele cadastrale nr. 12 și 24;

b) unitatea administrativ-teritorială Beidaud — sectoarele cadastrale nr. 1, 11, 20, 21 și 32;

c) unitatea administrativ-teritorială Beștepe — sectoarele cadastrale nr. 17, 26, 33, 35, 36 și 37;

d) unitatea administrativ-teritorială Carcaliu — sectorul cadastral nr. 0;

e) unitatea administrativ-teritorială Casimcea — sectoarele cadastrale nr. 4, 27, 33, 34 și 35;

f) unitatea administrativ-teritorială Cerna — sectoarele cadastrale nr. 20, 24, 26, 30, 52 și 69;

g) unitatea administrativ-teritorială Chilia Veche — sectorul cadastral nr. 6;

h) unitatea administrativ-teritorială Dăeni — sectoarele cadastrale nr. 1, 3, 7 și 14;

i) unitatea administrativ-teritorială Dorobanțu — sectoarele cadastrale nr. 1, 6, 7 și 46;

j) unitatea administrativ-teritorială Frecăței — sectoarele cadastrale nr. 12, 13, 14, 15, 27, 29, 30 și 37;

k) unitatea administrativ-teritorială Greci — sectoarele cadastrale nr. 3, 4, 19, 20 și 22;

l) unitatea administrativ-teritorială Grindu — sectoarele cadastrale nr. 3, 6 și 7;

m) unitatea administrativ-teritorială Hamcearca — sectorul cadastral nr. 14;

n) unitatea administrativ-teritorială Horia — sectoarele cadastrale nr. 13, 52 și 60;

o) unitatea administrativ-teritorială I. C. Brătianu — sectoarele cadastrale nr. 8 și 9;

p) unitatea administrativ-teritorială Isaccea — sectoarele cadastrale nr. 52, 81 și 84;

q) unitatea administrativ-teritorială Izvoarele — sectoarele cadastrale nr. 5, 16 și 32;

r) unitatea administrativ-teritorială Jurilovca — sectoarele cadastrale nr. 12 și 14;

s) unitatea administrativ-teritorială Măcin — sectoarele cadastrale nr. 1, 4 și 20;

t) unitatea administrativ-teritorială Mahmudia — sectoarele cadastrale nr. 1, 2, 3, 4, 5, 11, 12, 13 și 14;

u) unitatea administrativ-teritorială Mihai Bravu — sectoarele cadastrale nr. 12, 14, 20, 21, 22, 24 și 25;

v) unitatea administrativ-teritorială Mihail Kogălniceanu — sectoarele cadastrale nr. 17, 21, 23, 29 și 33;

w) unitatea administrativ-teritorială Murighiol — sectoarele cadastrale nr. 12, 13, 15, 16 și 17;

x) unitatea administrativ-teritorială Nalbant — sectoarele cadastrale nr. 29 și 35;

y) unitatea administrativ-teritorială Niculițel — sectoarele cadastrale nr. 3, 5, 7 și 18;

z) unitatea administrativ-teritorială Nufăru — sectorul cadastral nr. 12;

aa) unitatea administrativ-teritorială Ostrov — sectoarele cadastrale nr. 2, 4, 7, 8, 11, 18, 31 și 34;

bb) unitatea administrativ-teritorială Peceneaga — sectoarele cadastrale nr. 3, 4, 6 și 26;

cc) unitatea administrativ-teritorială Sarichioi — sectoarele cadastrale nr. 2, 4 și 21;

dd) unitatea administrativ-teritorială Slava Cercheză — sectoarele cadastrale nr. 5, 6, 13, 20 și 33;

ee) unitatea administrativ-teritorială Sulina — sectoarele cadastrale nr. 1, 2, 3, 4, 5, 8, 24, 29, 33, 34, 41 și 43;

ff) unitatea administrativ-teritorială Topolog — sectoarele cadastrale nr. 4, 23, 33 și 35;

gg) unitatea administrativ-teritorială Turcoaia — sectoarele cadastrale nr. 9 și 22;

hh) unitatea administrativ-teritorială Valea Nucarilor — sectorul cadastral nr. 23;

ii) unitatea administrativ-teritorială Valea Teilor — sectoarele cadastrale nr. 1, 2, 11 și 12.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexele nr. 1—35 la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1—35*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

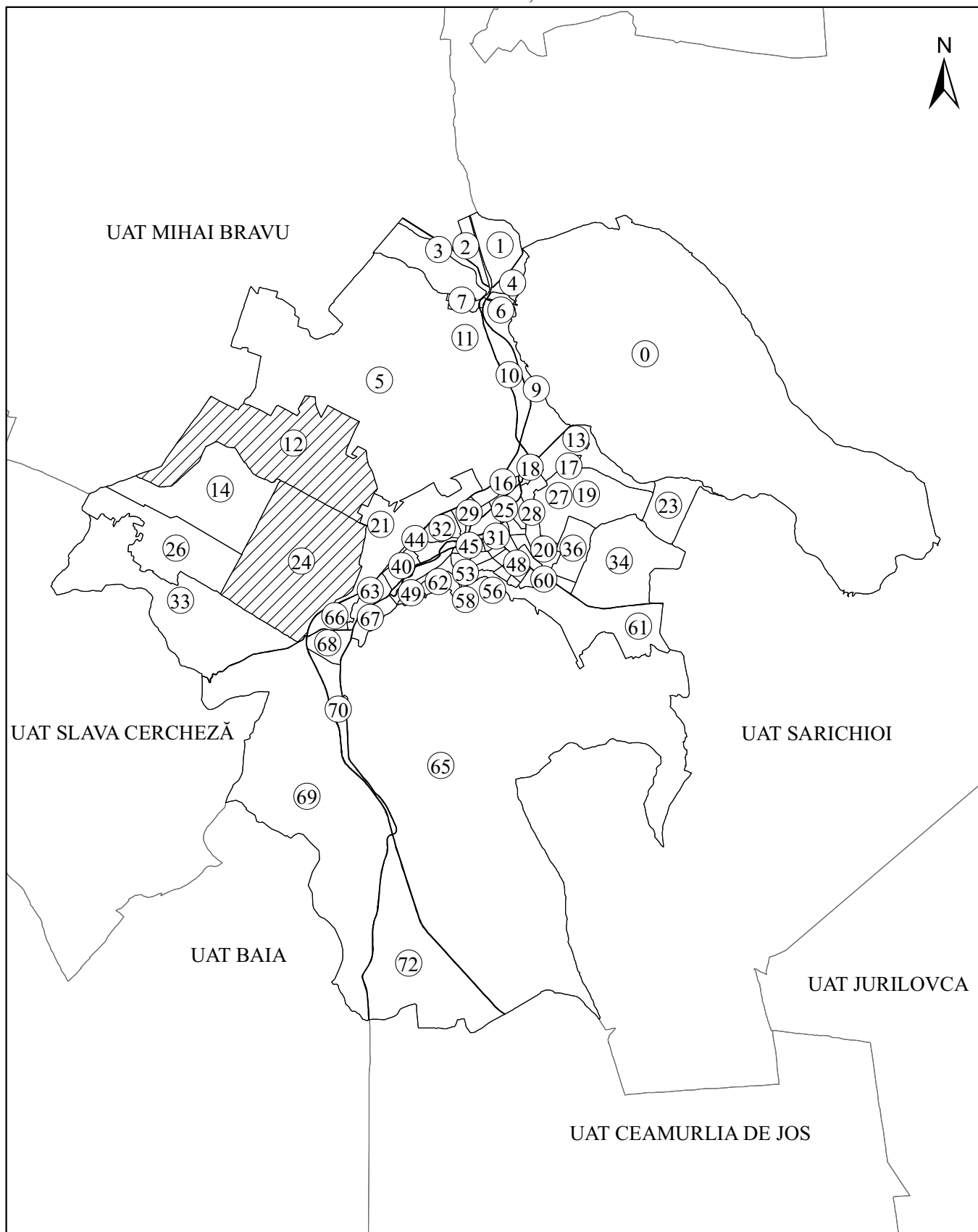
Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu-Codruț Ștefănescu

București, 27 decembrie 2018.
Nr. 1.775.

*) Anexele nr. 1—35 sunt reproduse în facsimil.

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: TULCEA
 UAT: BABADAG
 Sectoare: 12, 24

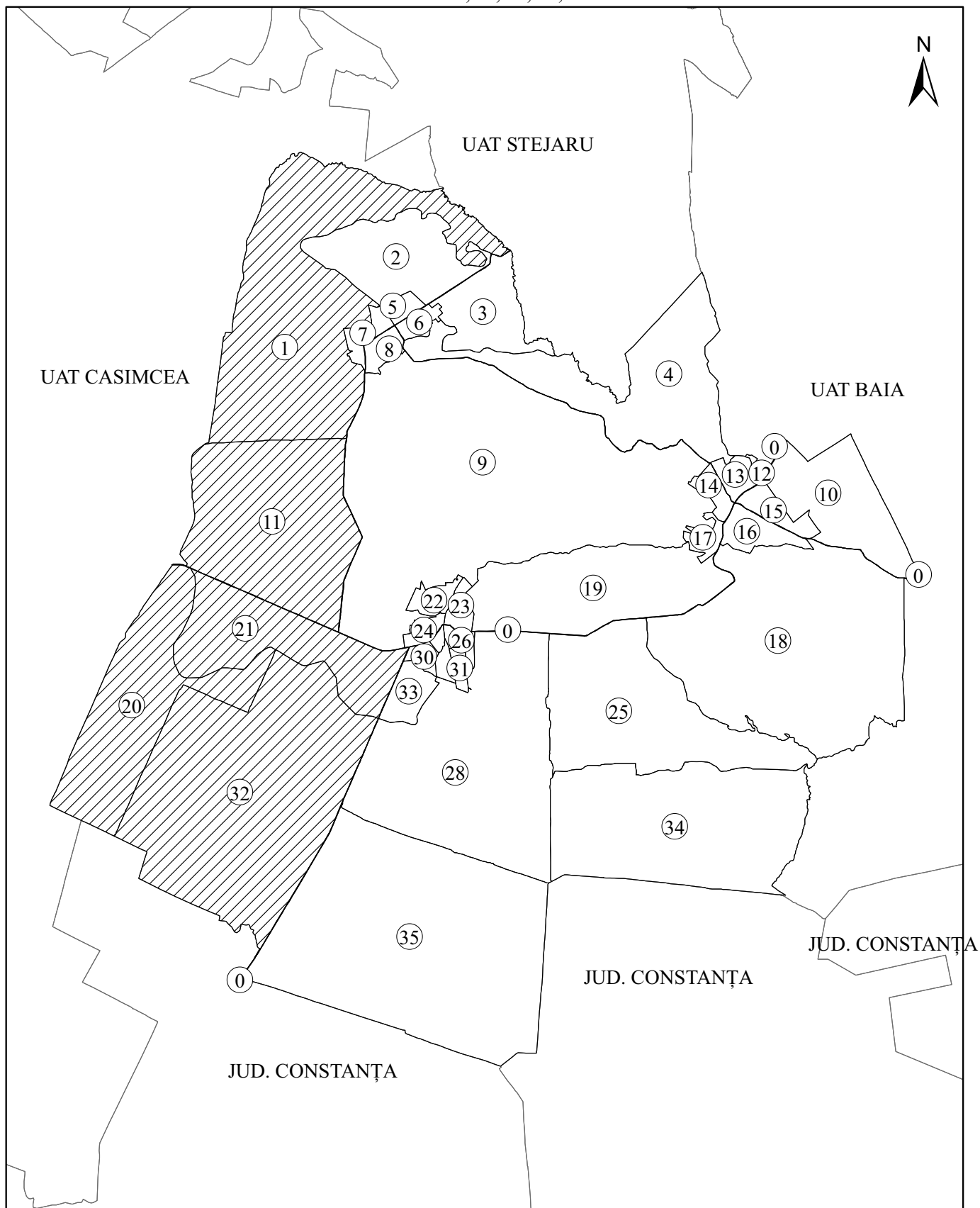

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: TULCEA

UAT: BEIDAUD

Sectoare: 1, 11, 20, 21, 32

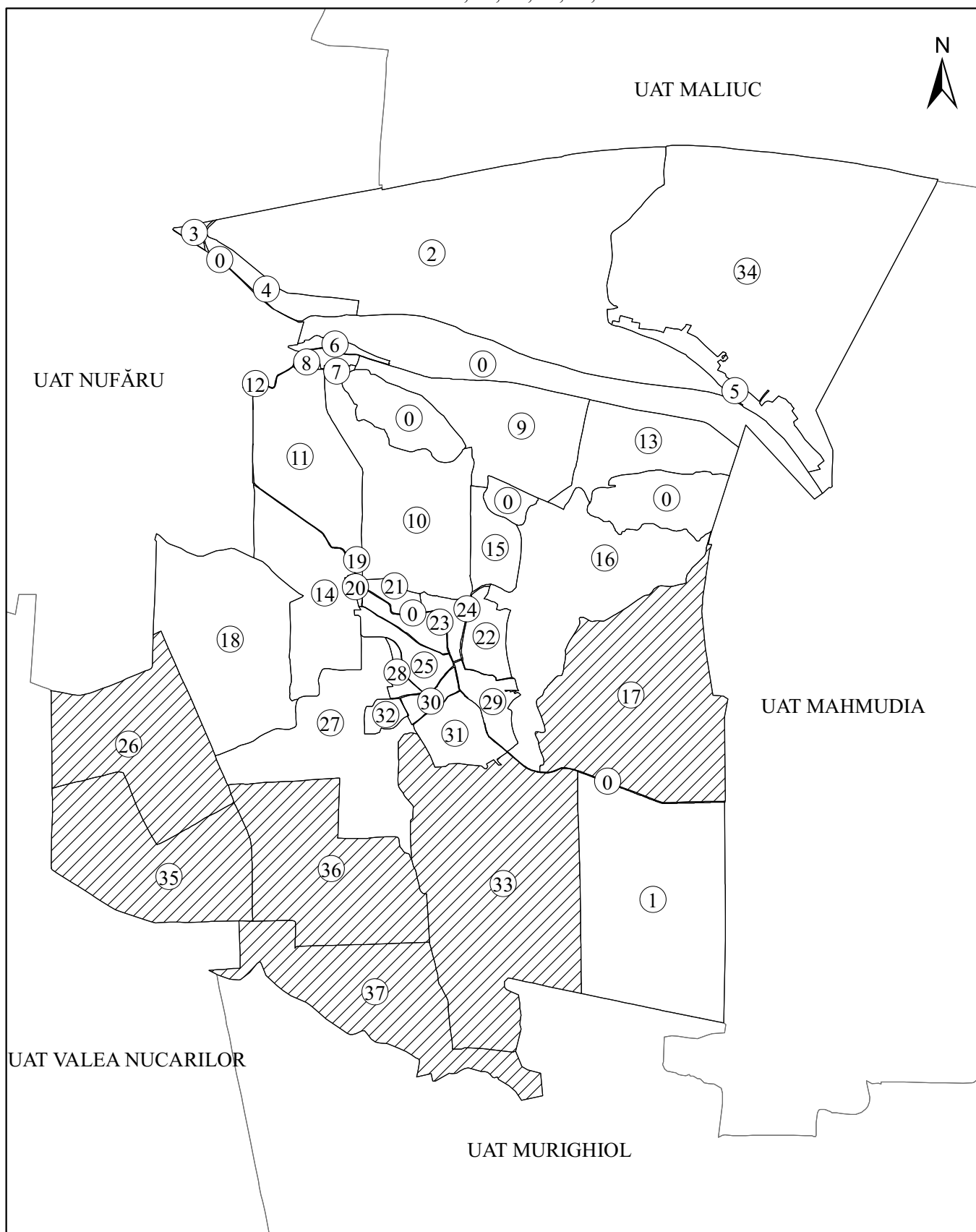

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

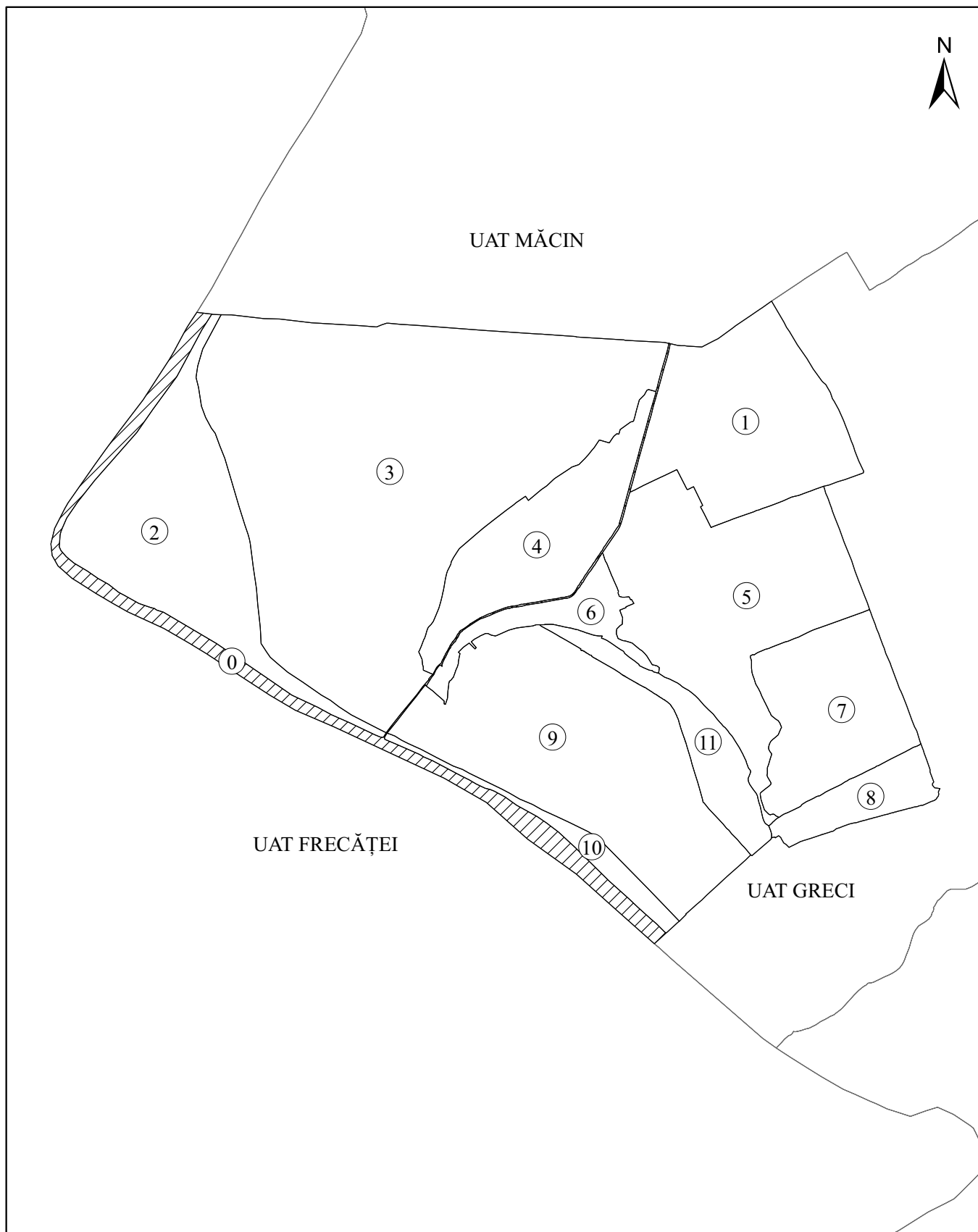
Județ: TULCEA

UAT: BEȘTEPE

Sectoare: 17, 26, 33, 35, 36, 37

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Județ: TULCEA
UAT: CARCALIU
Sectoare: 0

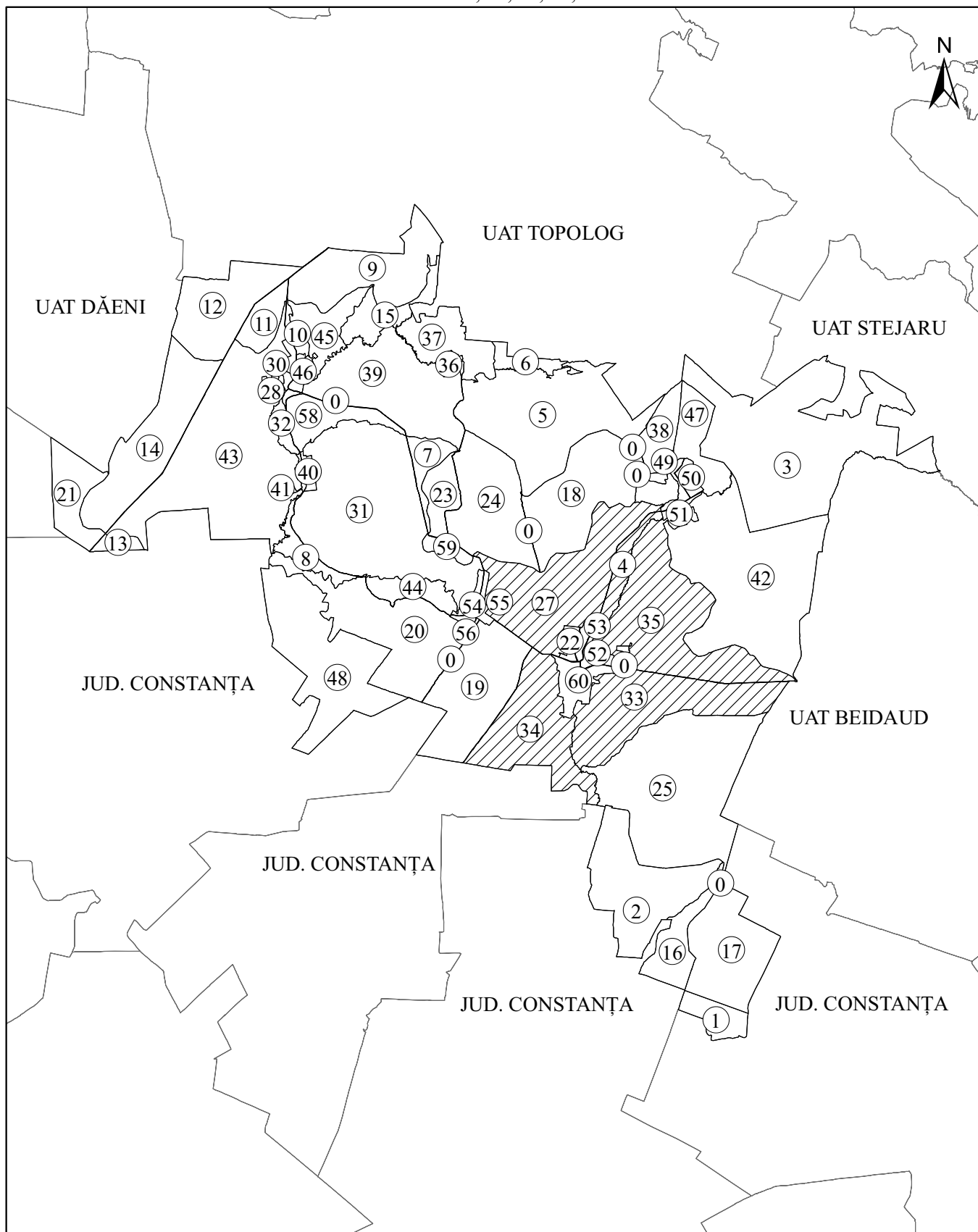

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: TULCEA

UAT: CASIMCEA

Sectoare: 4, 27, 33, 34, 35

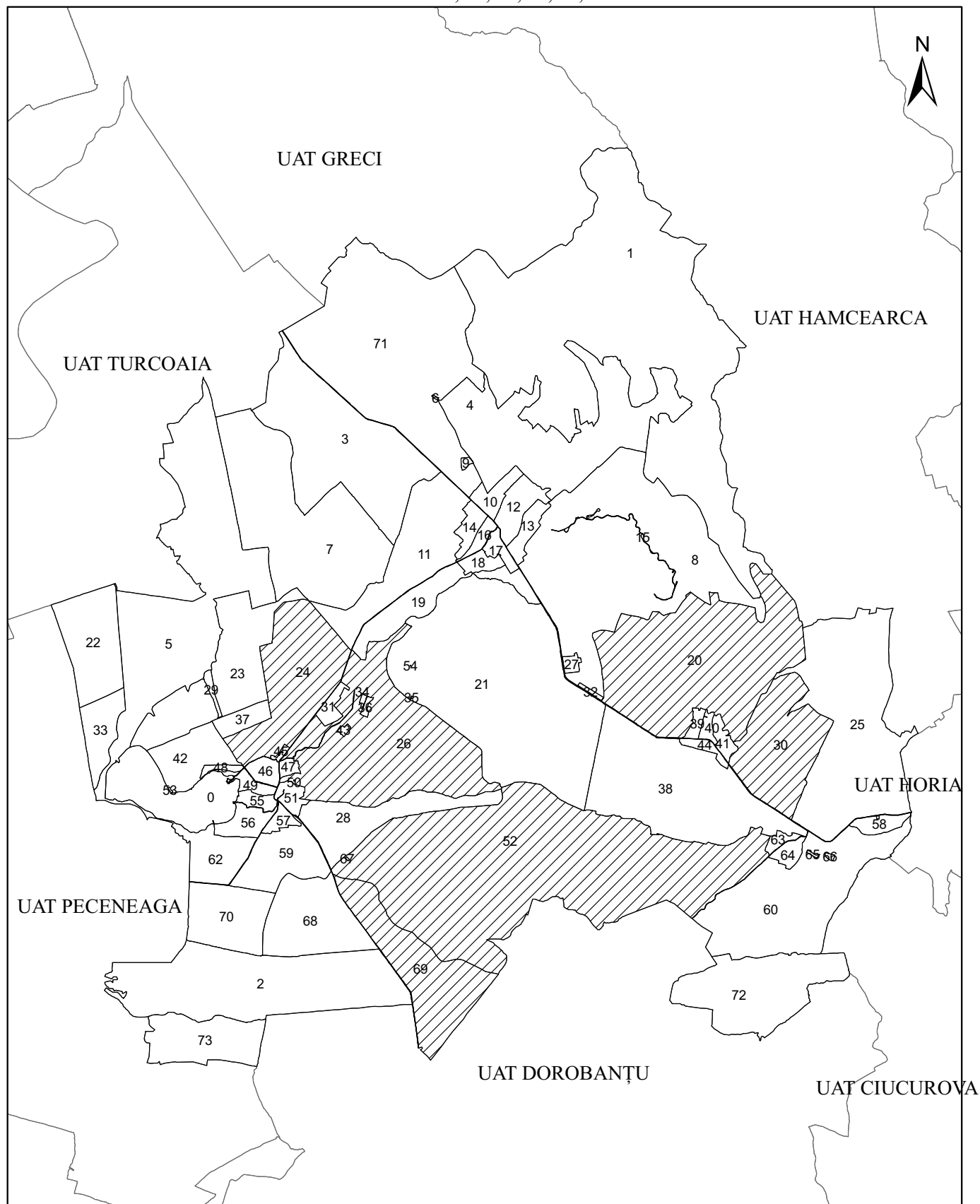

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: TULCEA

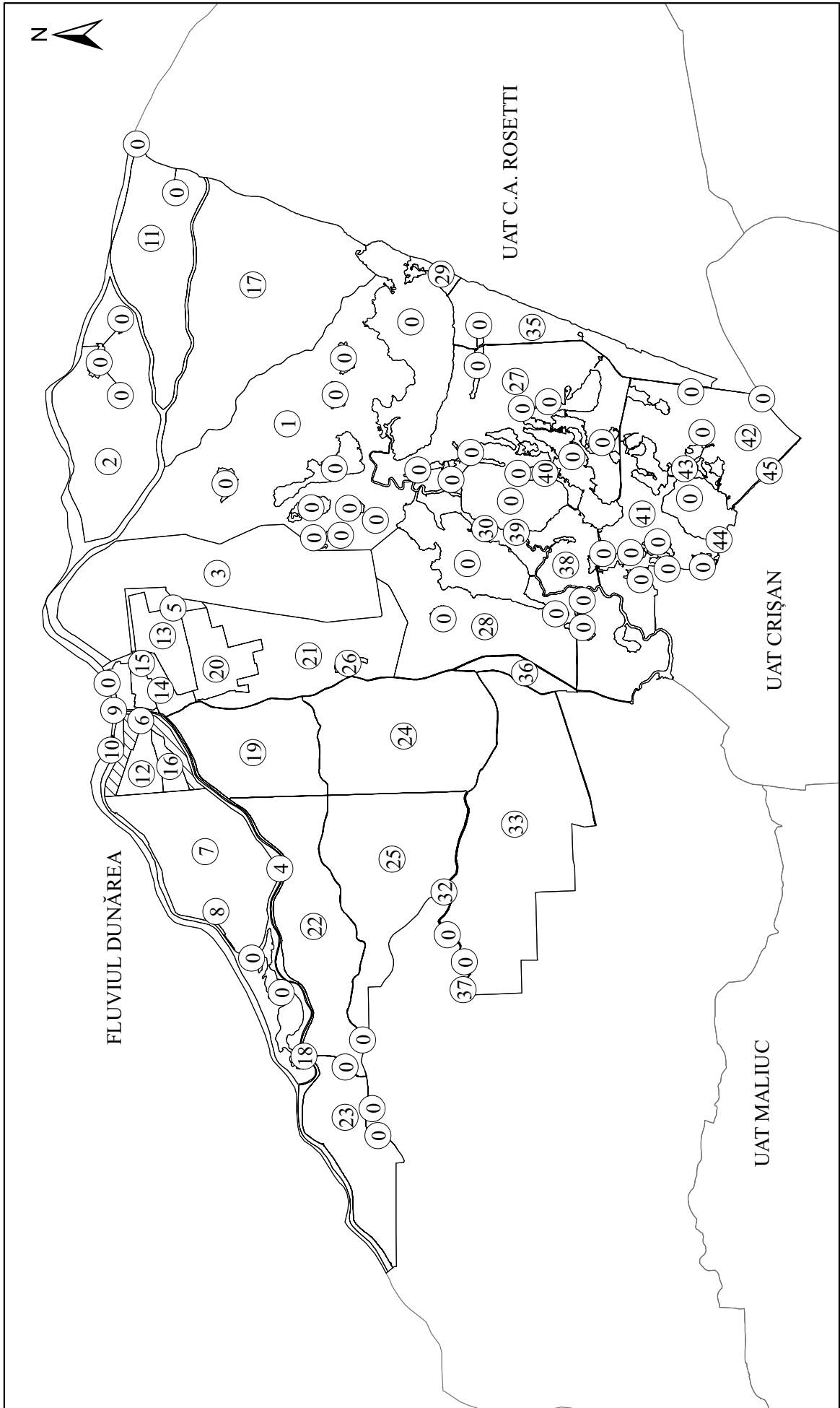
UAT: CERNA

Sectoare: 20, 24, 26, 30, 52, 69

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: TULCEA
 UAT: CHILIA VECHIE
 Sectoare: 6

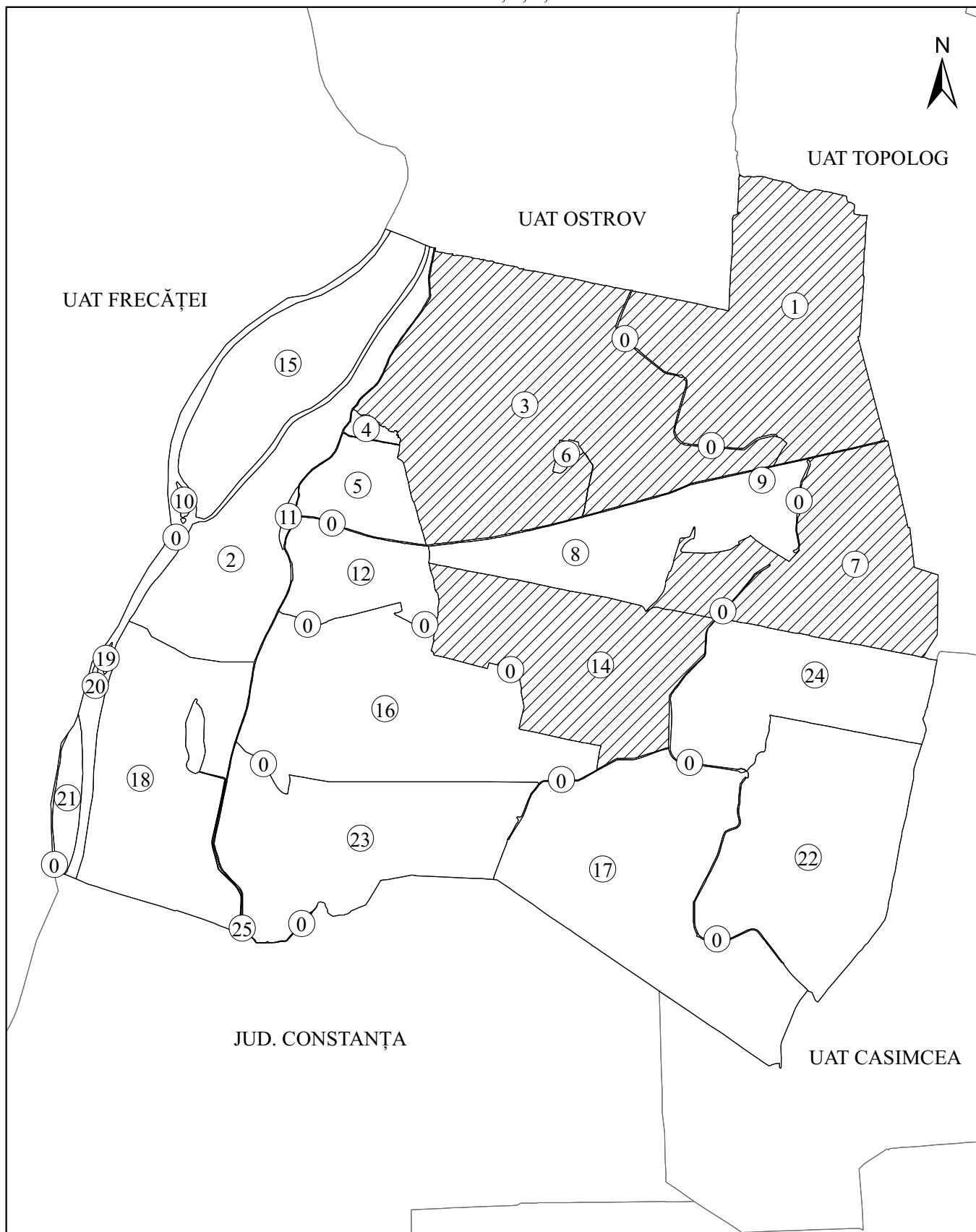

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

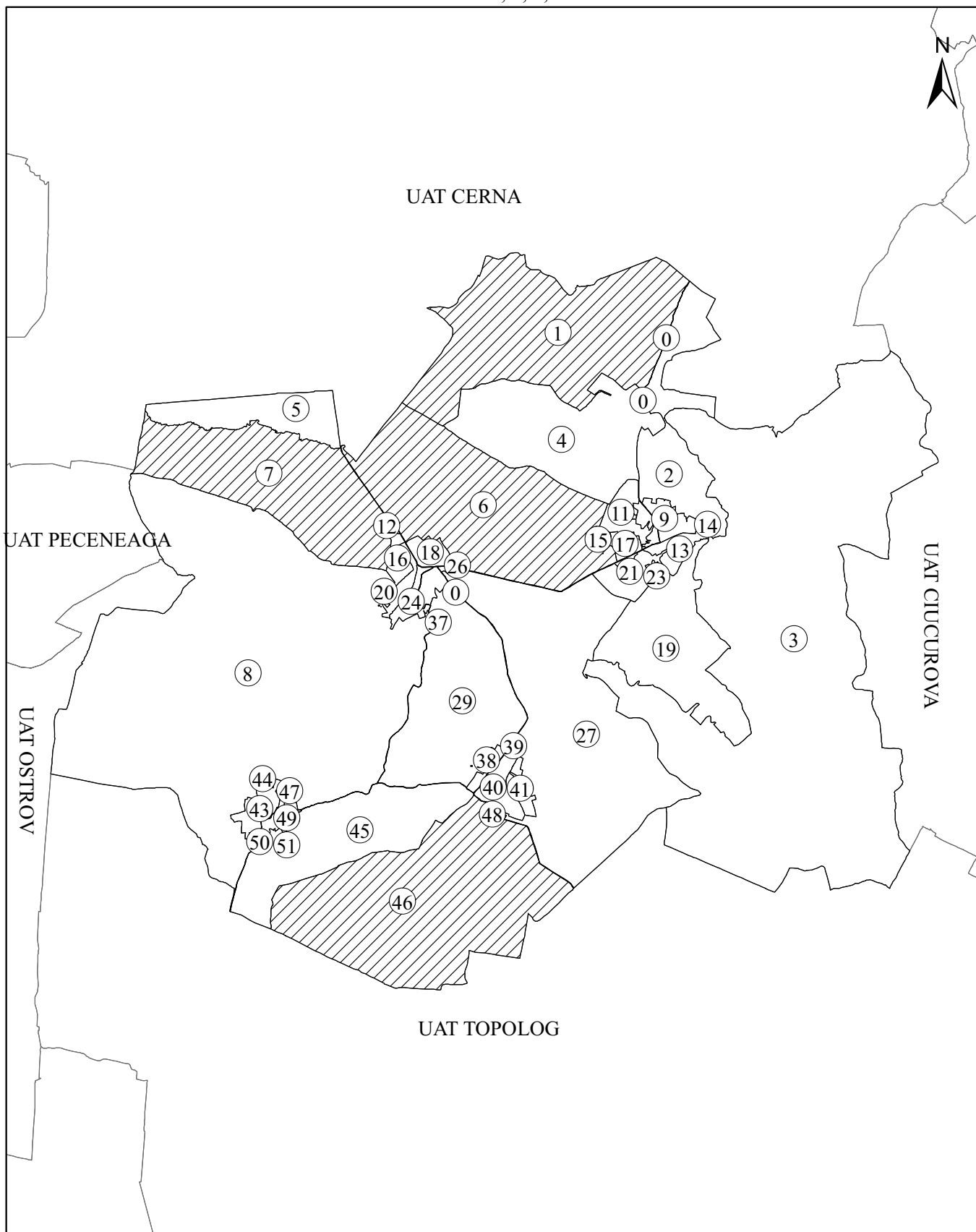
Județ: TULCEA

UAT: DĂENI

Sectoare: 1, 3, 7, 14

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: TULCEA
 UAT: DOROBANȚU
 Sectoare: 1, 6, 7, 46

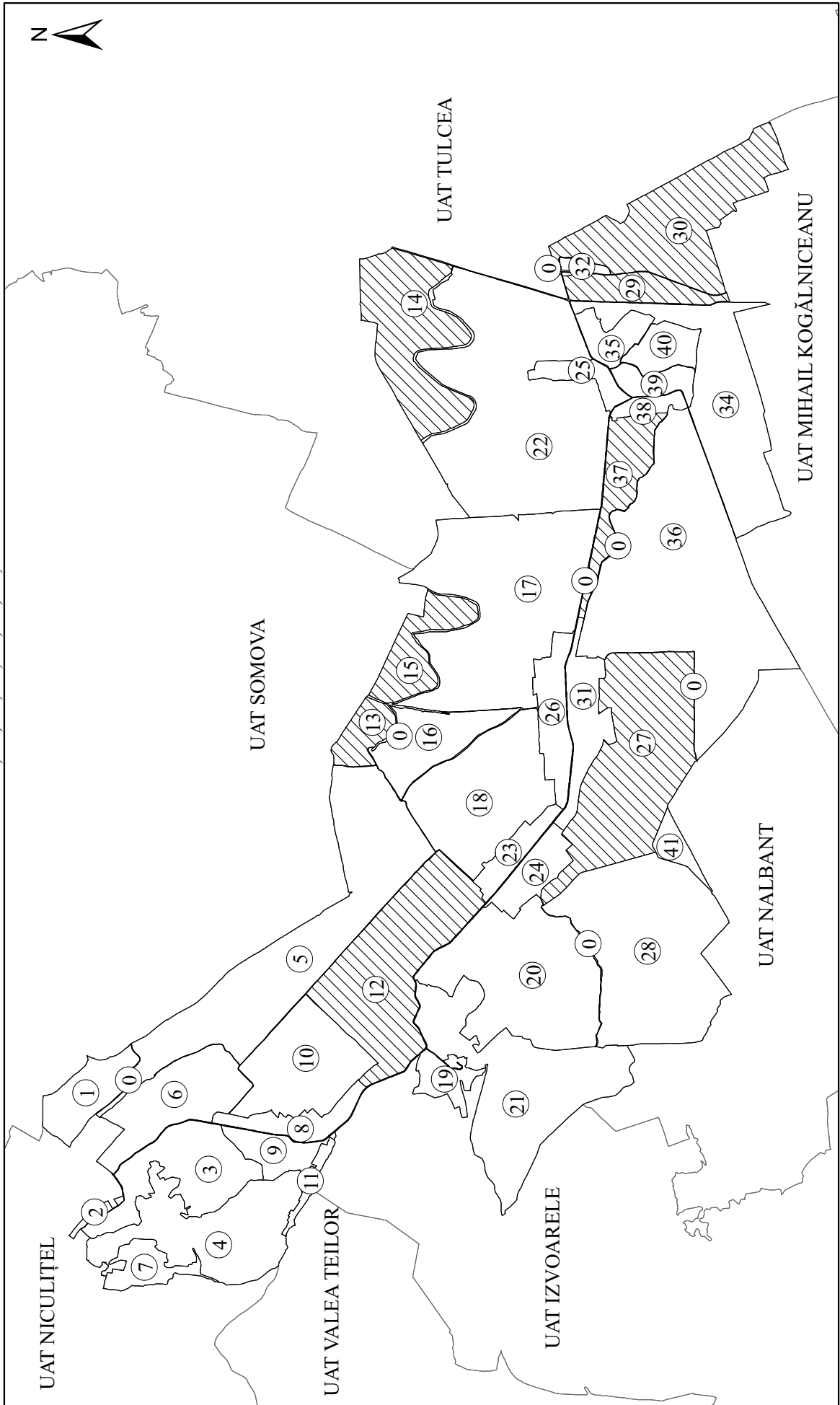

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: TULCEA

UAT: FRECĂȚEI

Sectoare: 12, 13, 14, 15, 27, 29, 30, 37

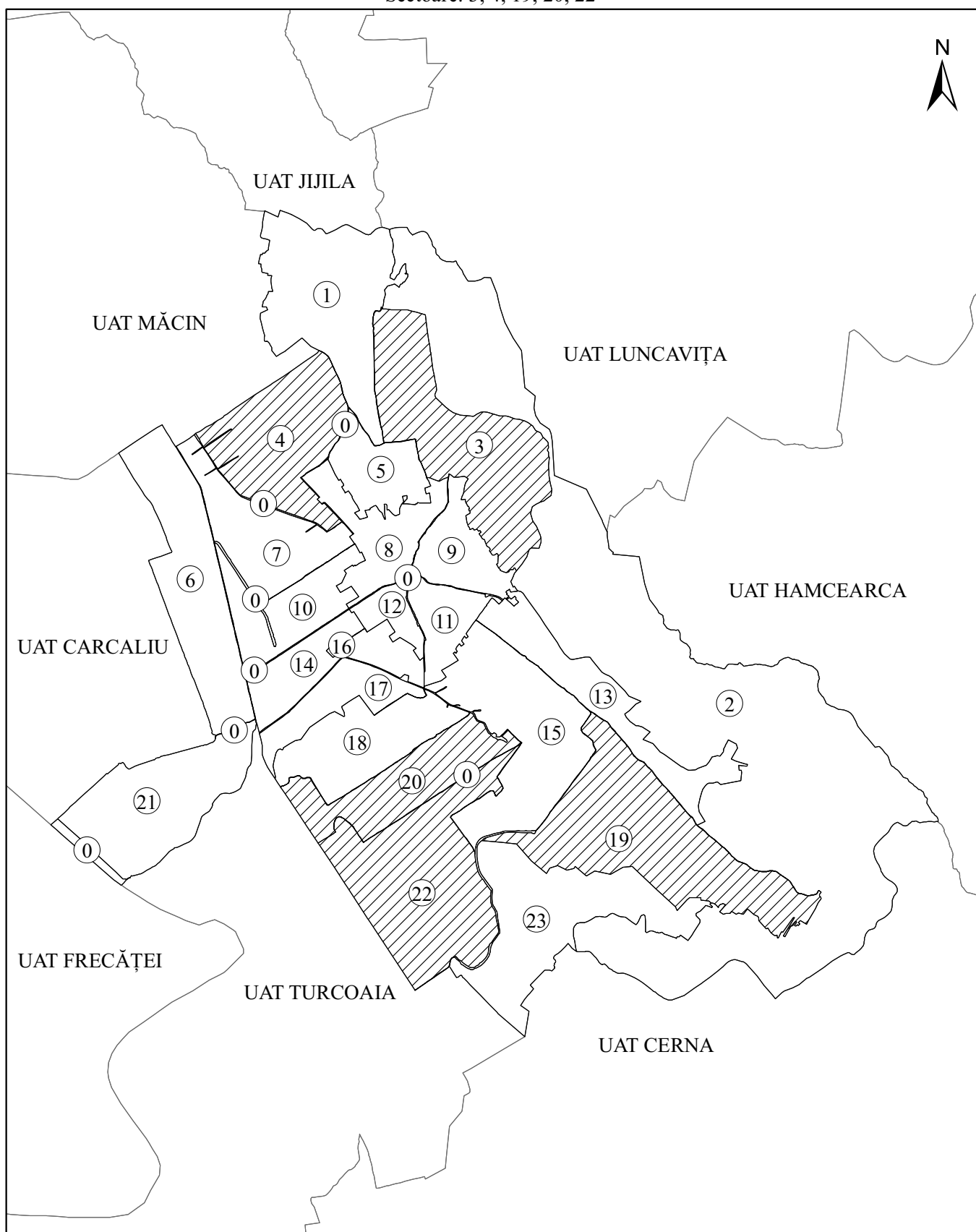

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: TULCEA

UAT: GRECI

Sectoare: 3, 4, 19, 20, 22

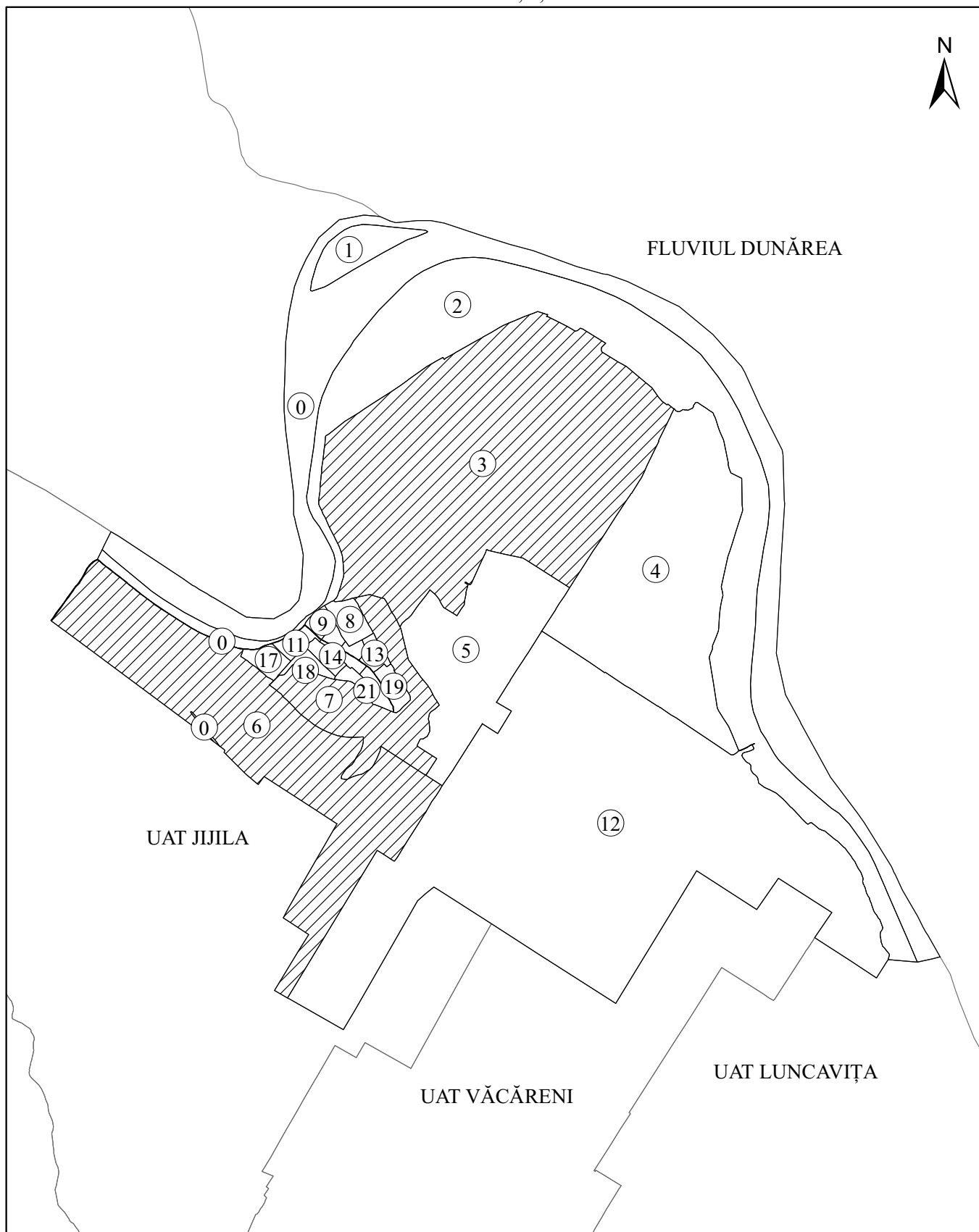

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

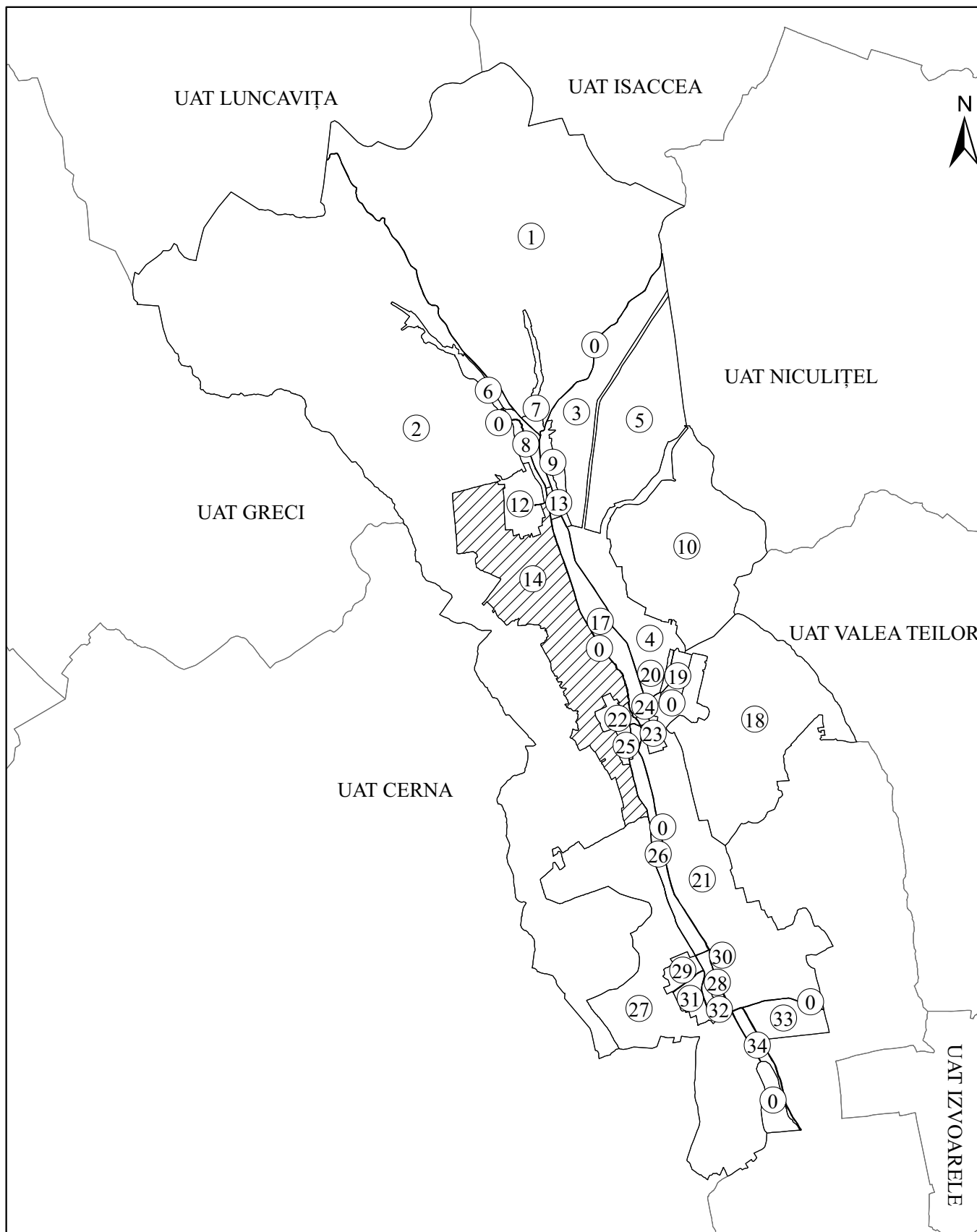
Județ: TULCEA

UAT: GRINDU

Sectoare: 3, 6, 7

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: TULCEA
 UAT: HAMCEARCA
 Sectoare: 14

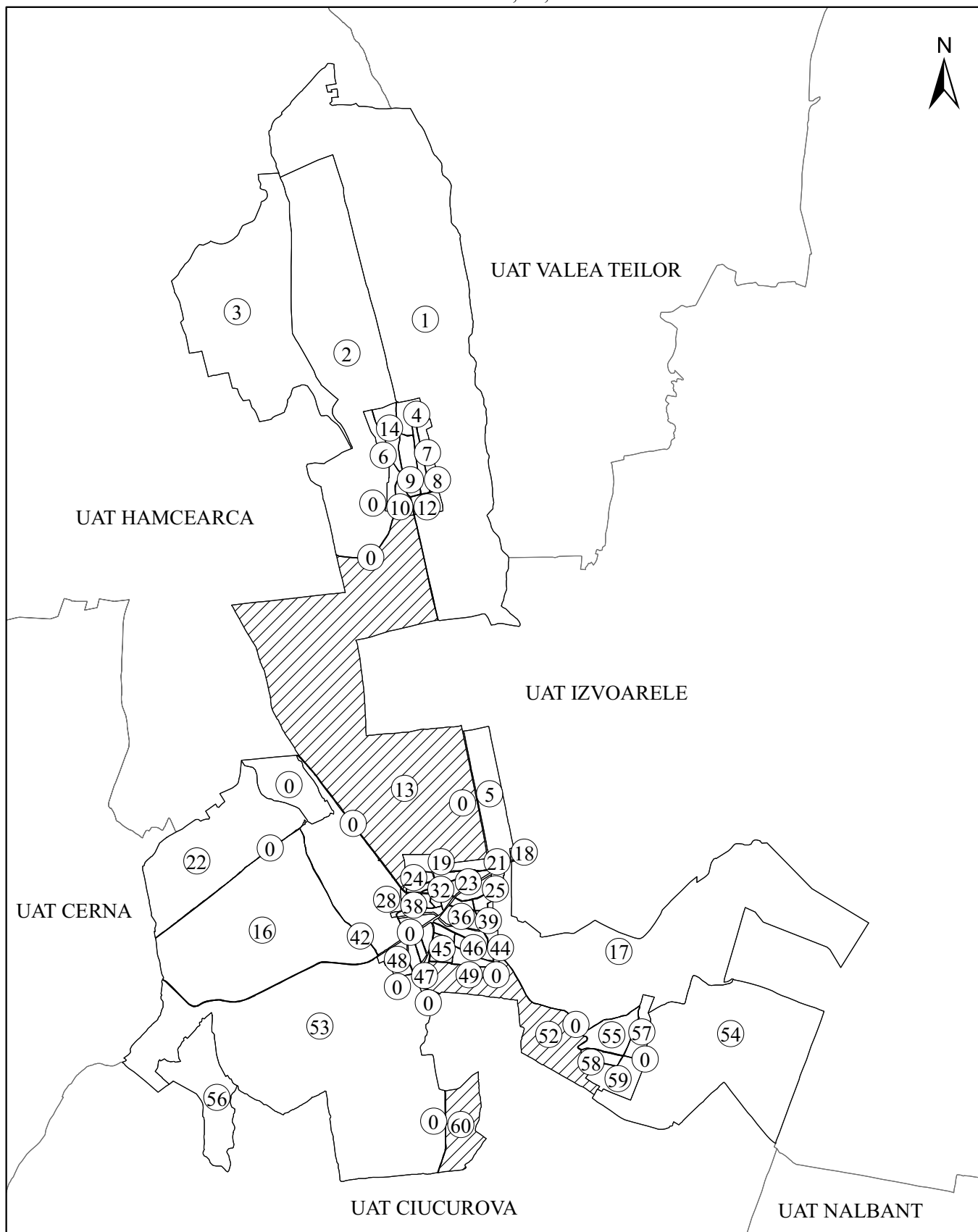

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: TULCEA

UAT: HORIA

Sectoare: 13, 52, 60

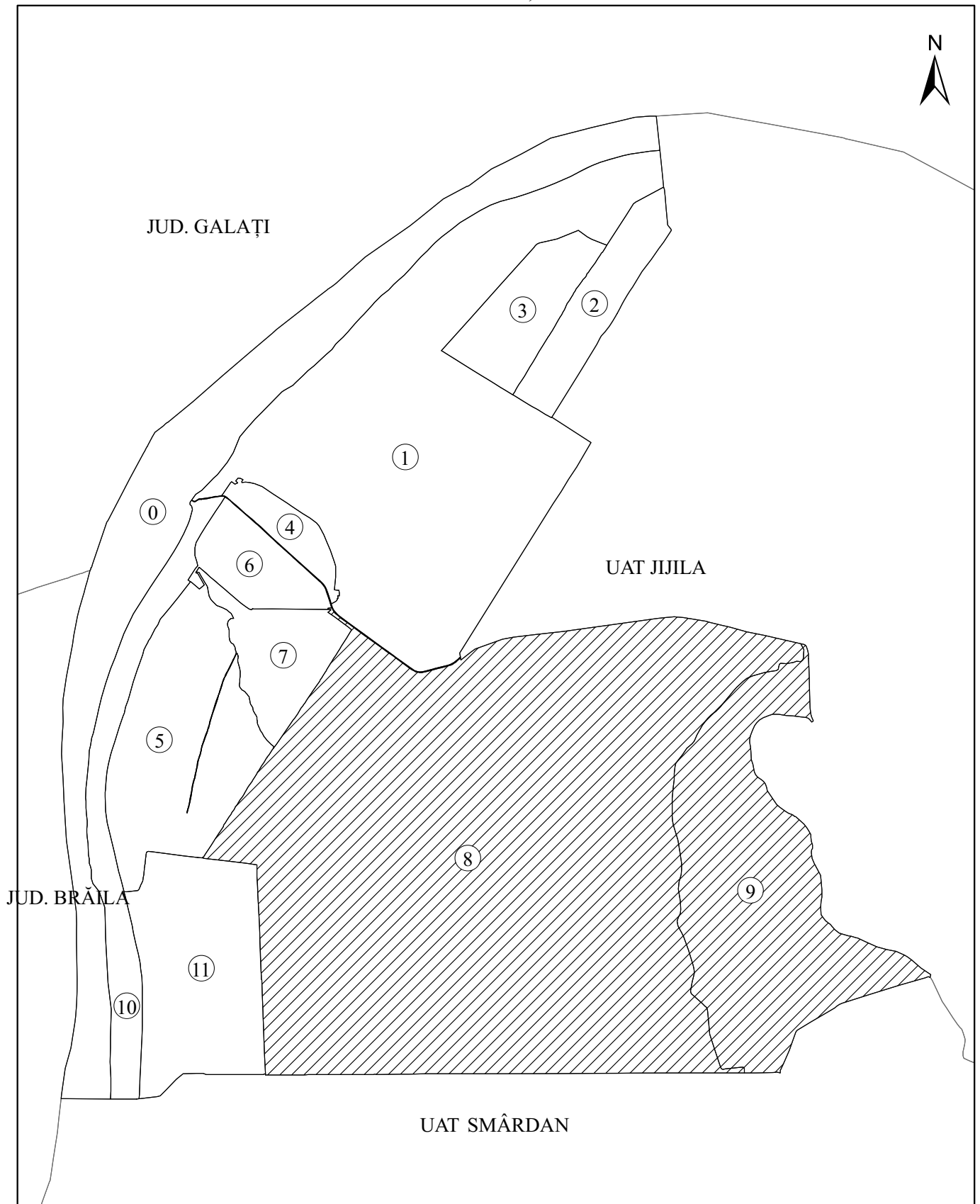

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: TULCEA

UAT: I.C. BRĂTIANU

Sectoare: 8, 9

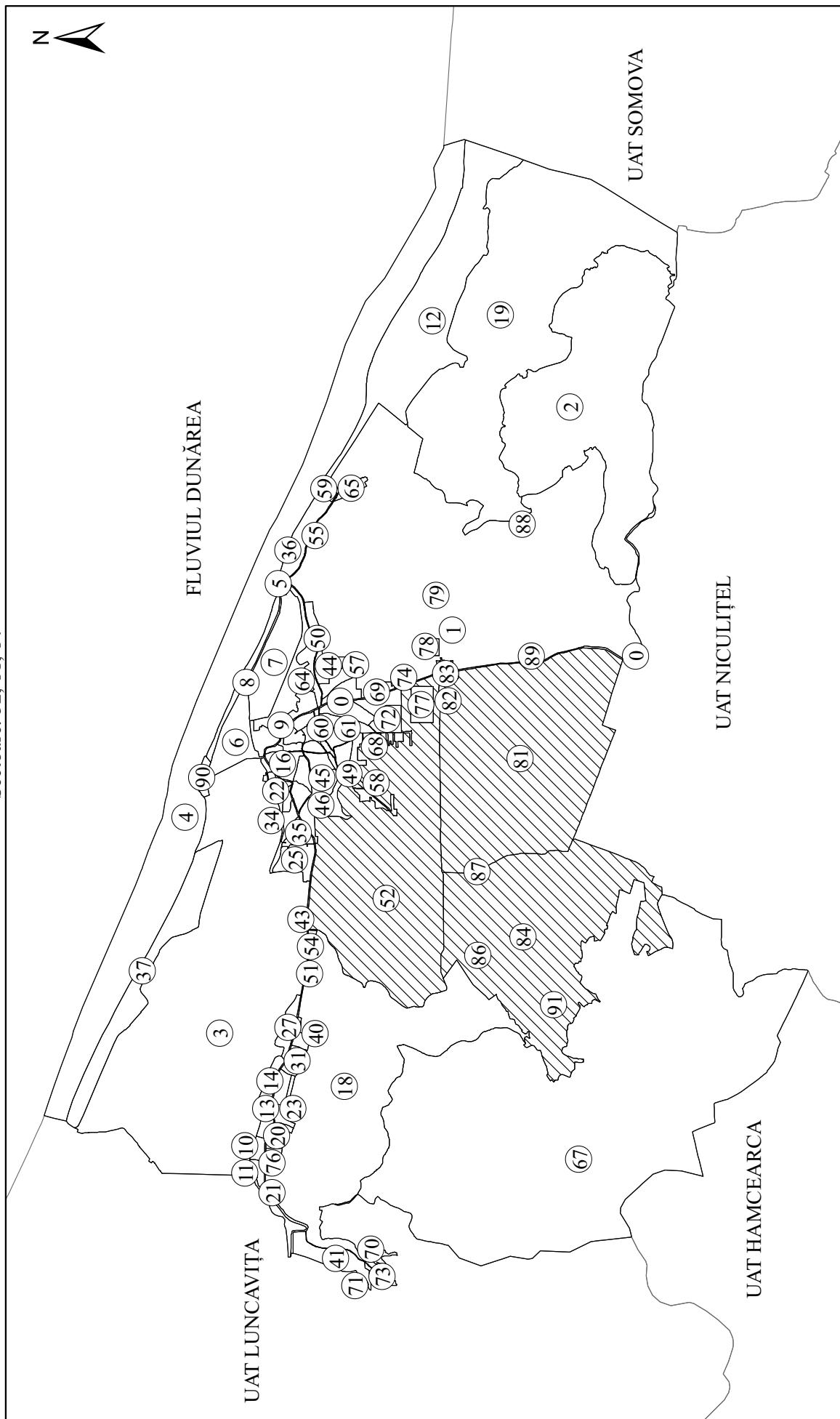

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

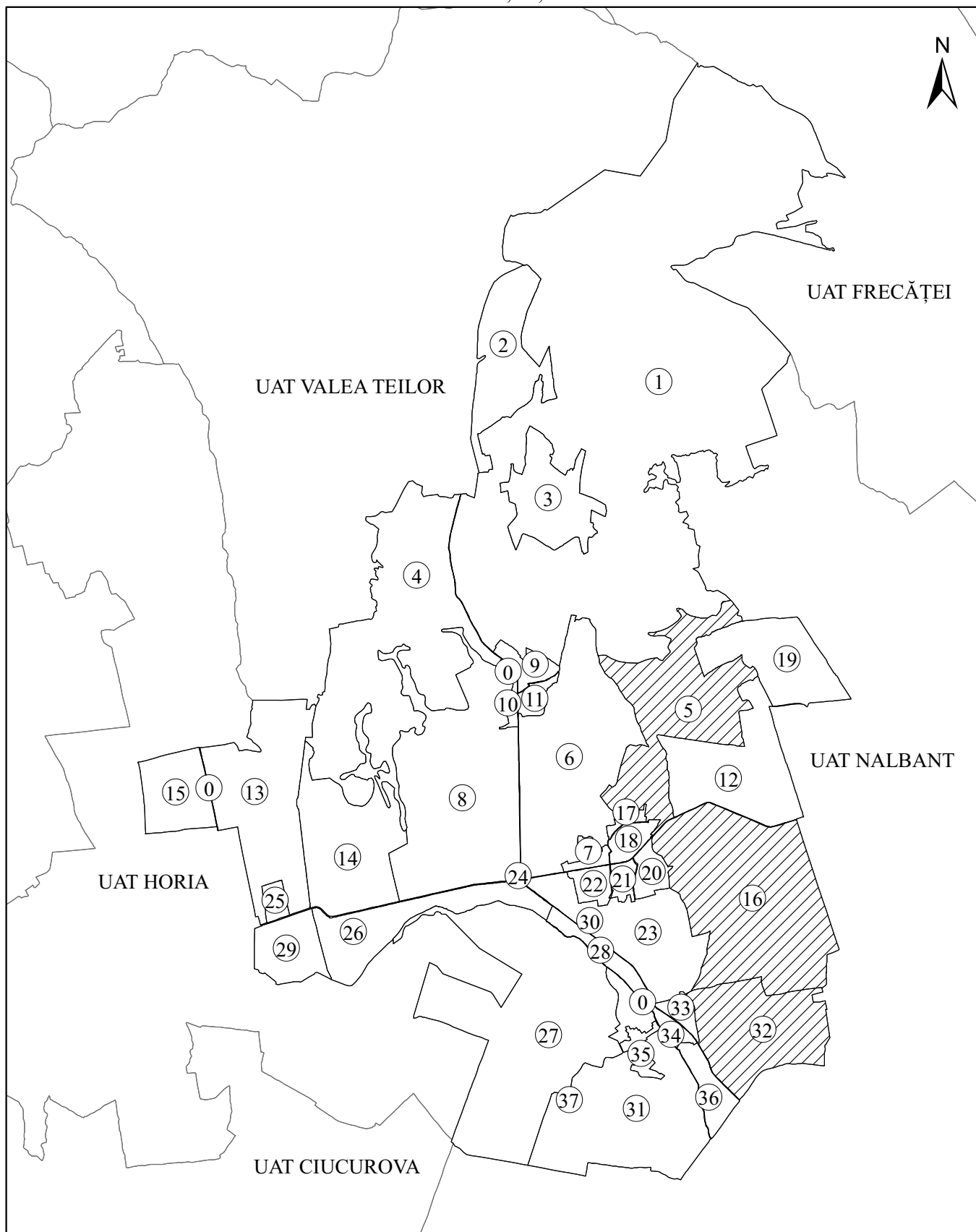
Județ: TULCEA

UAT: ISACCEA

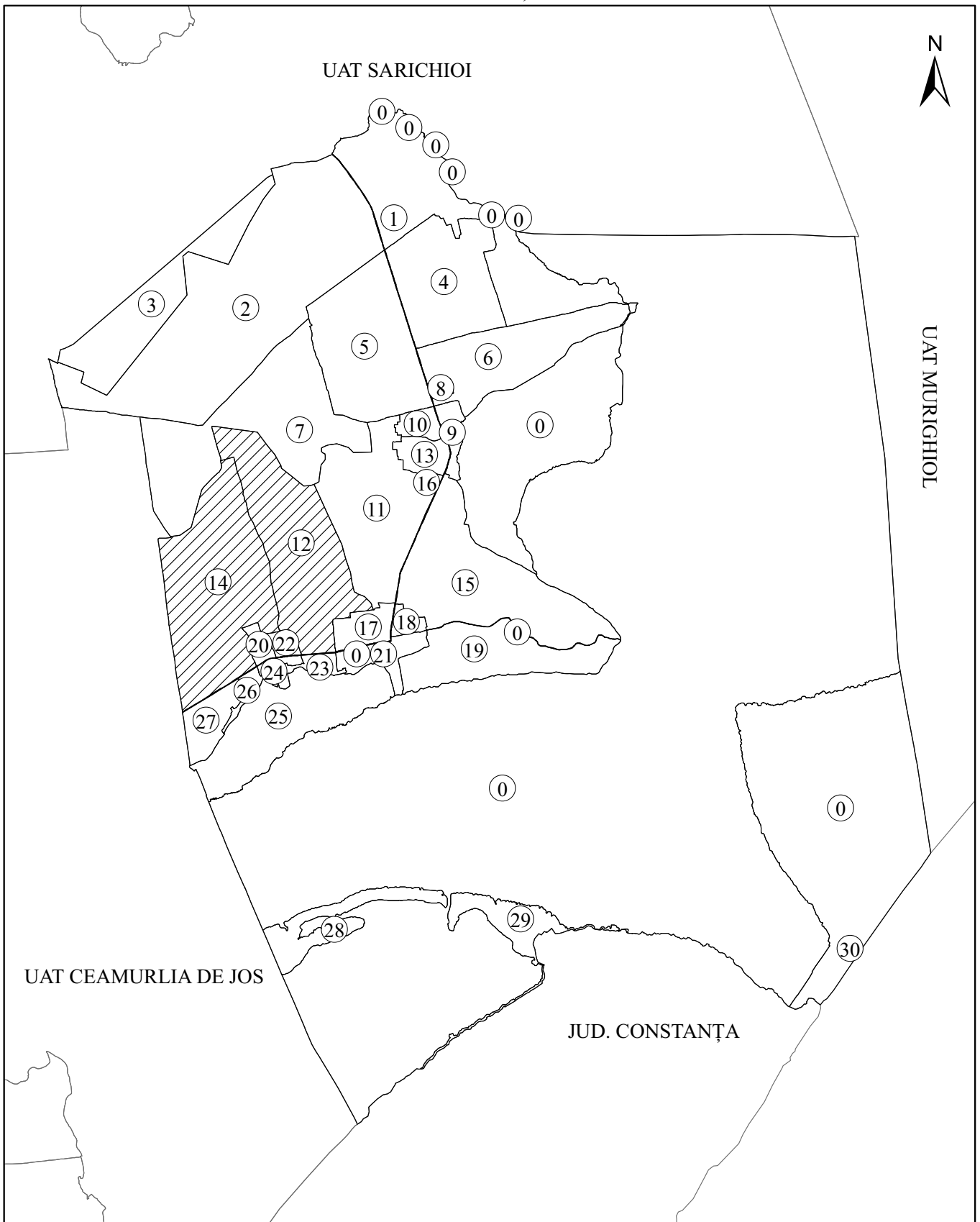
Sectoare: 52, 81, 84

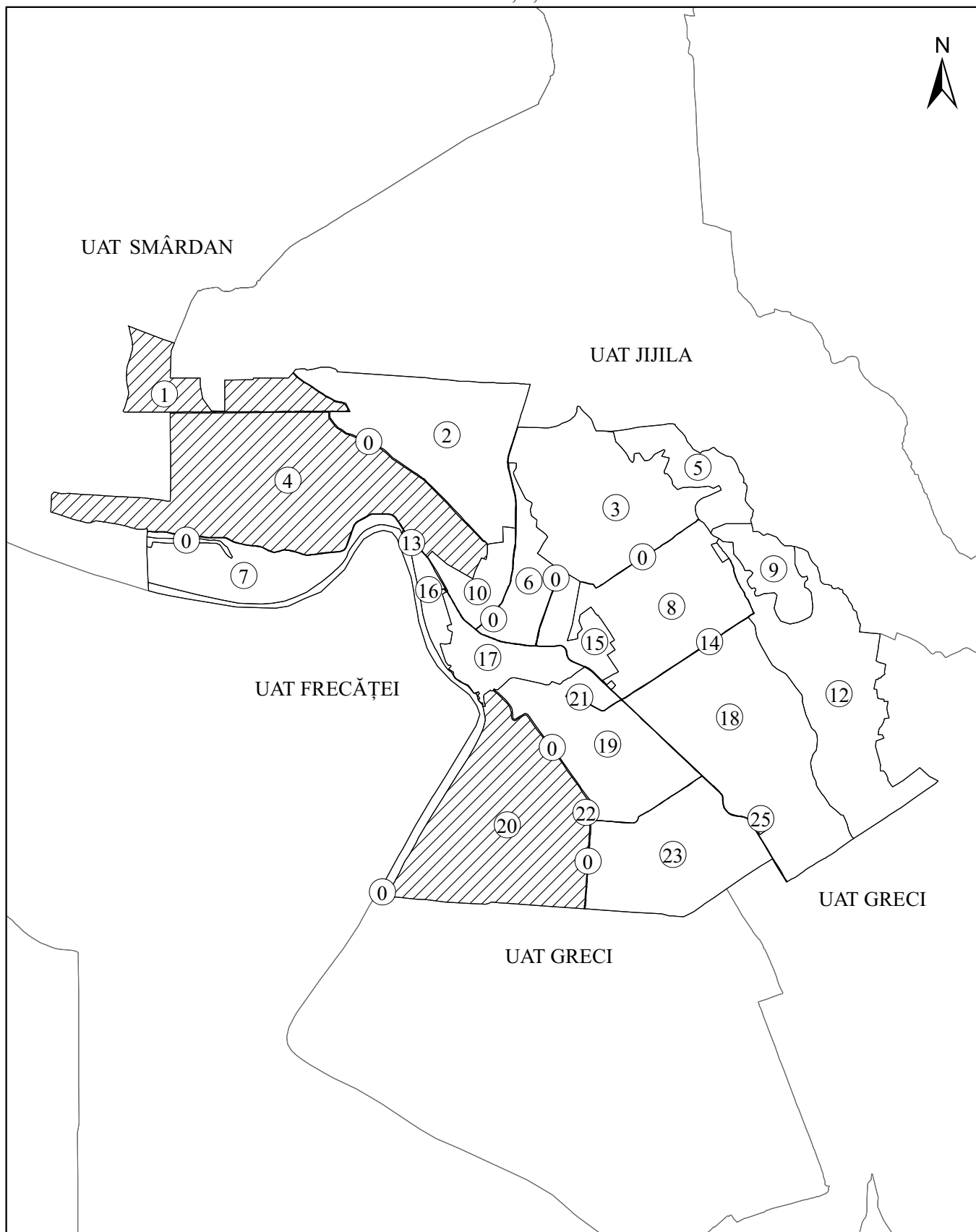
Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: TULCEA
 UAT: IZVOARELE
 Sectoare: 5, 16, 32

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Judet: TULCEA
UAT: JURILOVCA
Sectoare: 12, 14

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: TULCEA
 UAT: MĂCIN
 Sectoare: 1, 4, 20

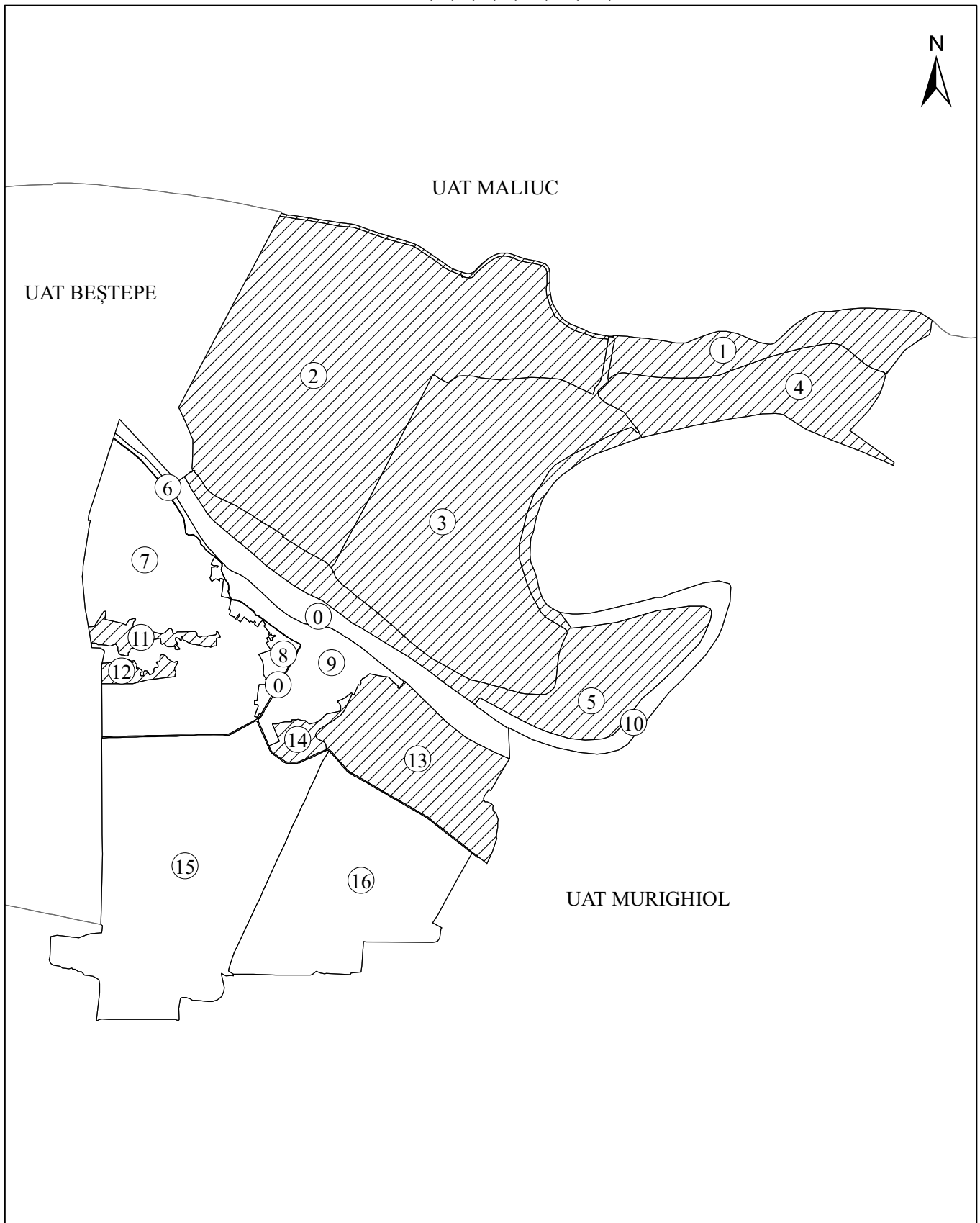

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: TULCEA

UAT: MAHMUDIA

Sectoare: 1, 2, 3, 4, 5, 11, 12, 13, 14

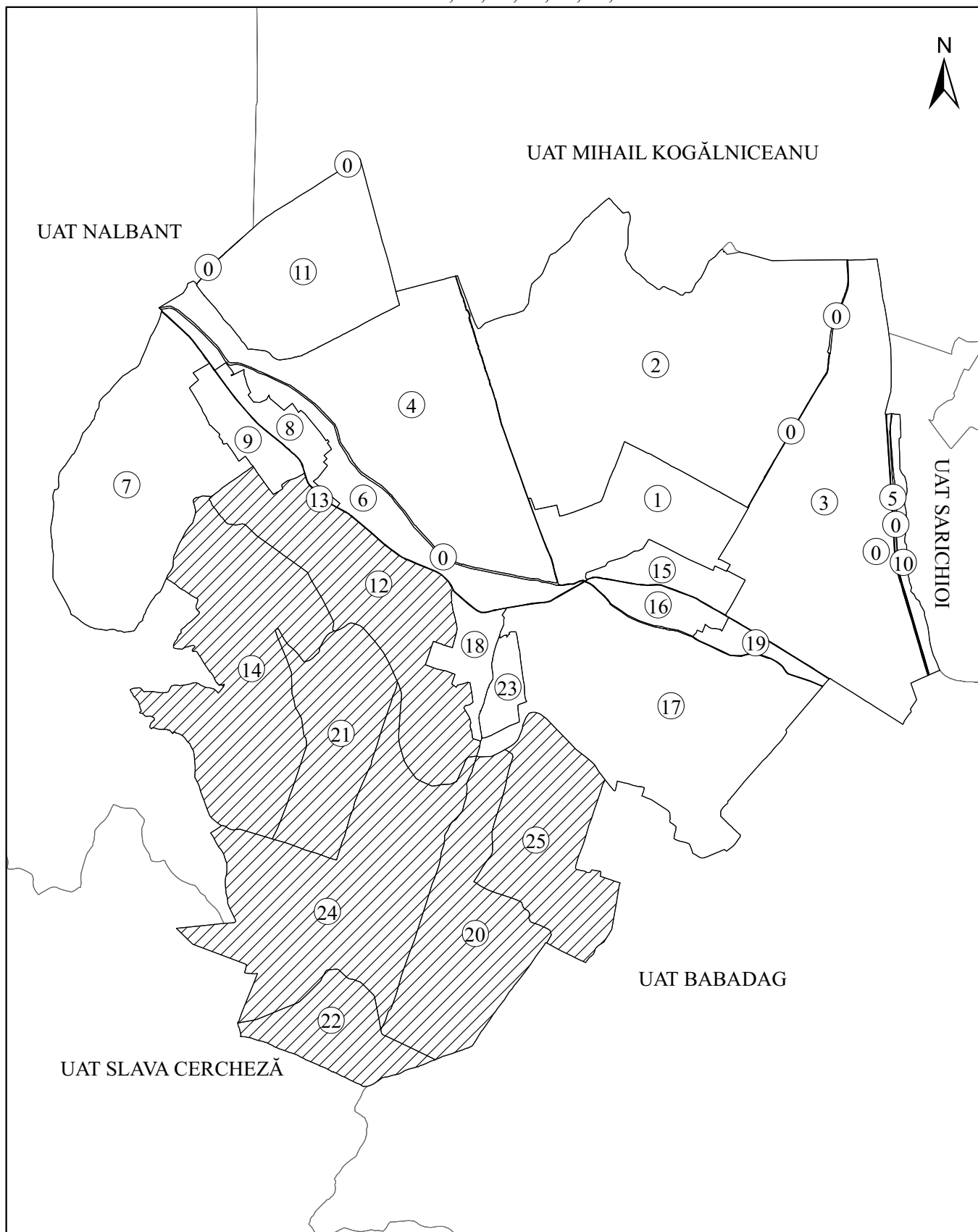

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: TULCEA

UAT: MIHAI BRAVU

Sectoare: 12, 14, 20, 21, 22, 24, 25

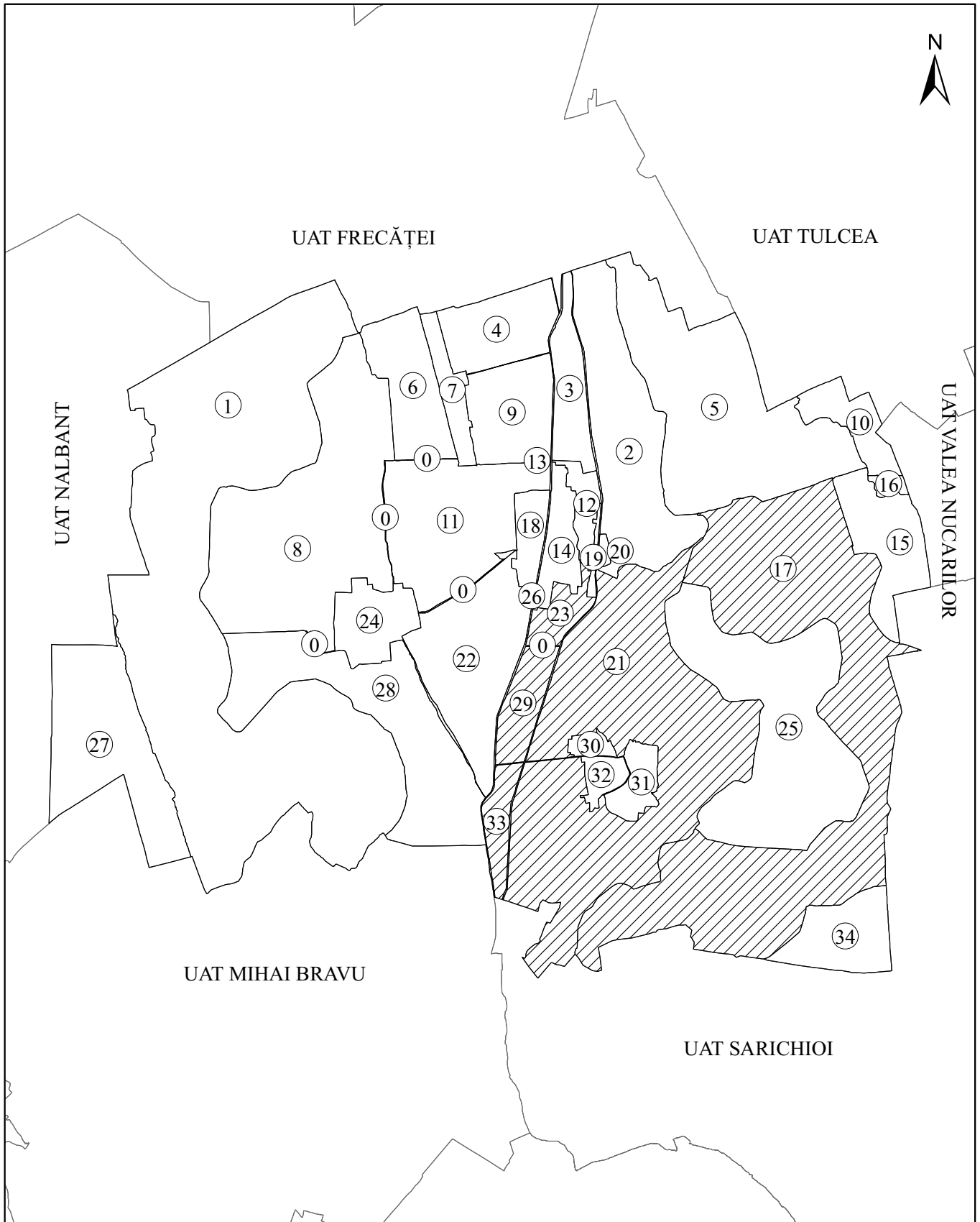

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: TULCEA

UAT: MIHAIL KOGĂLNICEANU

Sectoare: 17, 21, 23, 29, 33

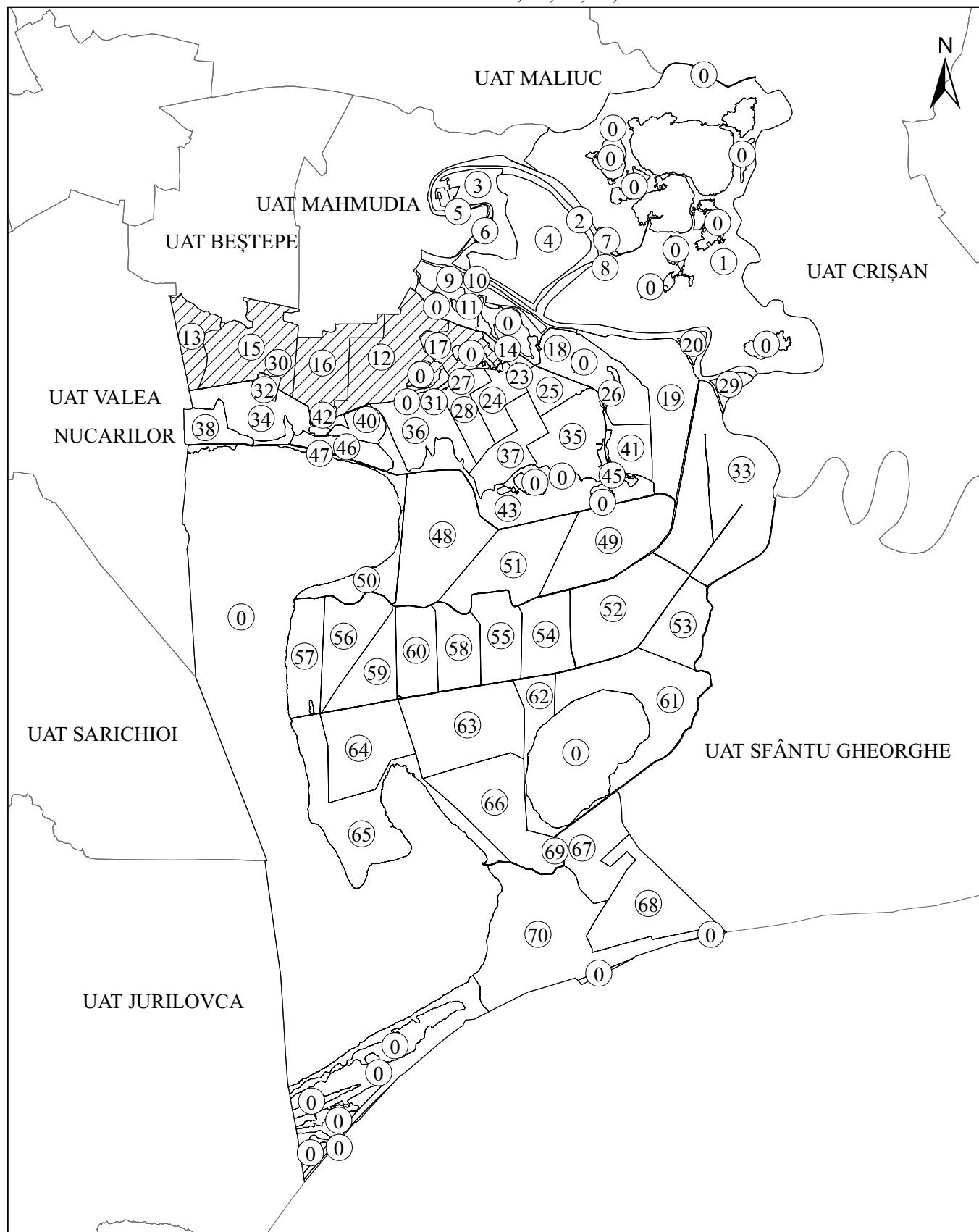

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

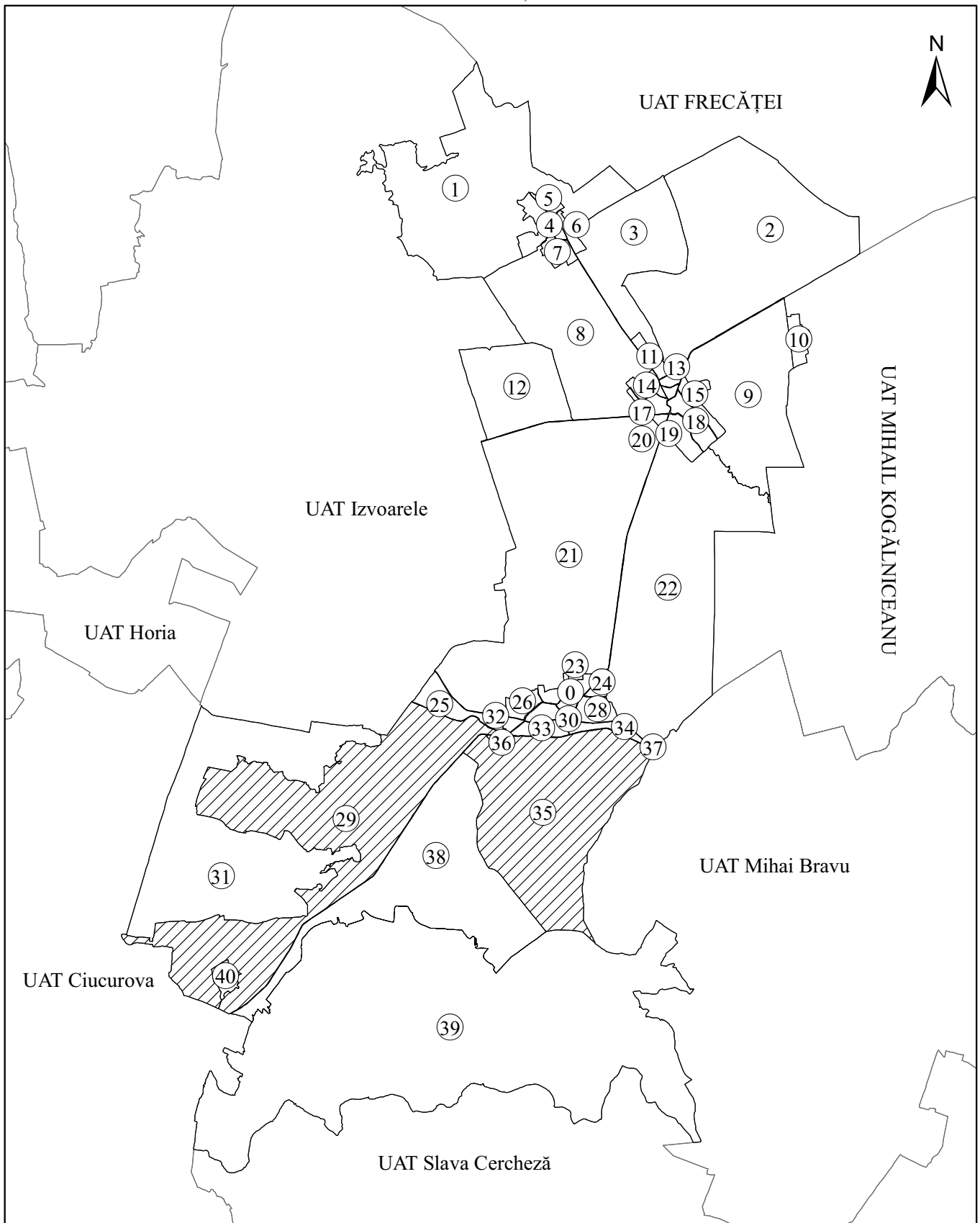
Județ: TULCEA

UAT: MURIGHIOL

Sectoare în lucru: 12, 13, 15, 16, 17

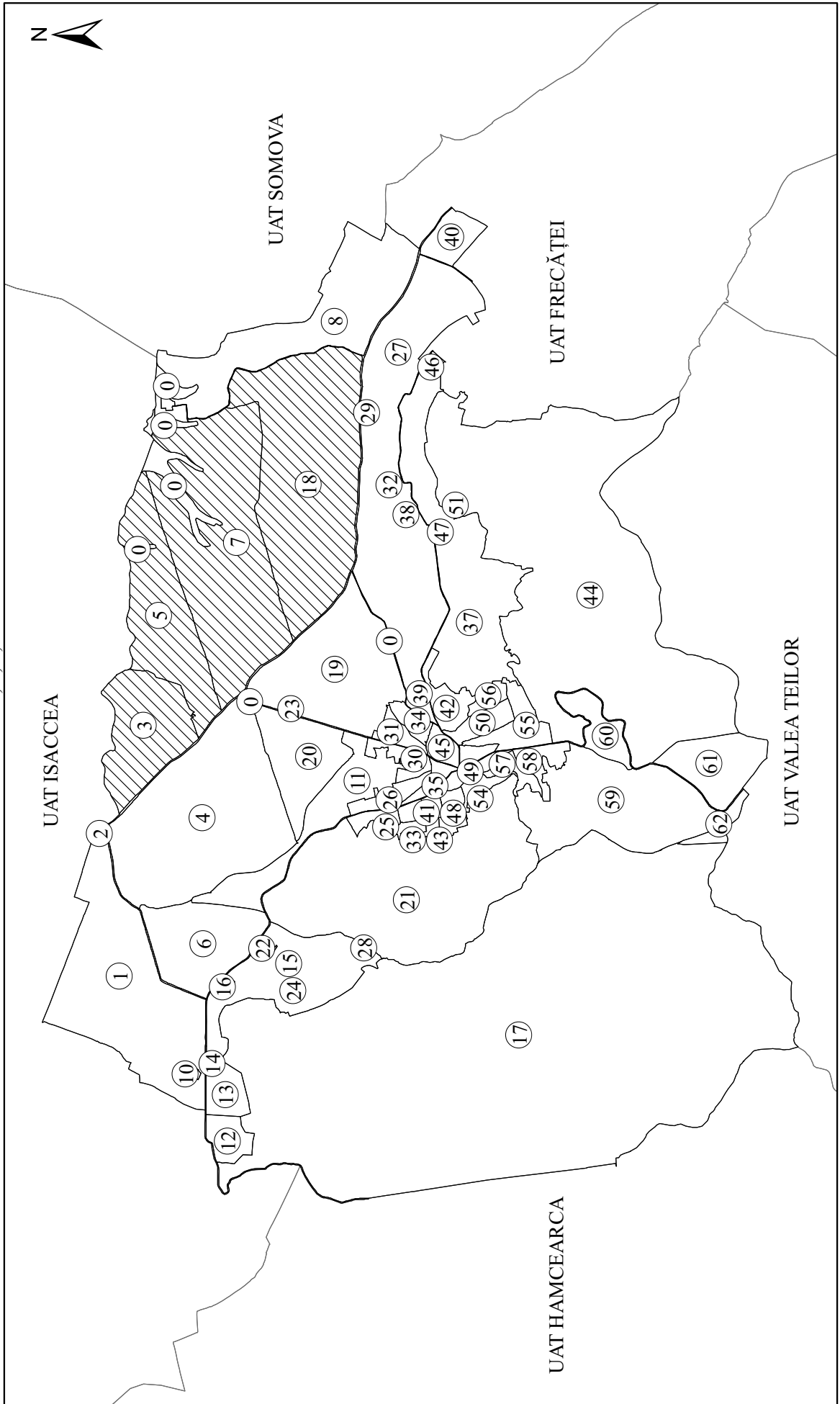

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Judet: TULCEA
UAT: NALBANT
Sectoare: 29, 35

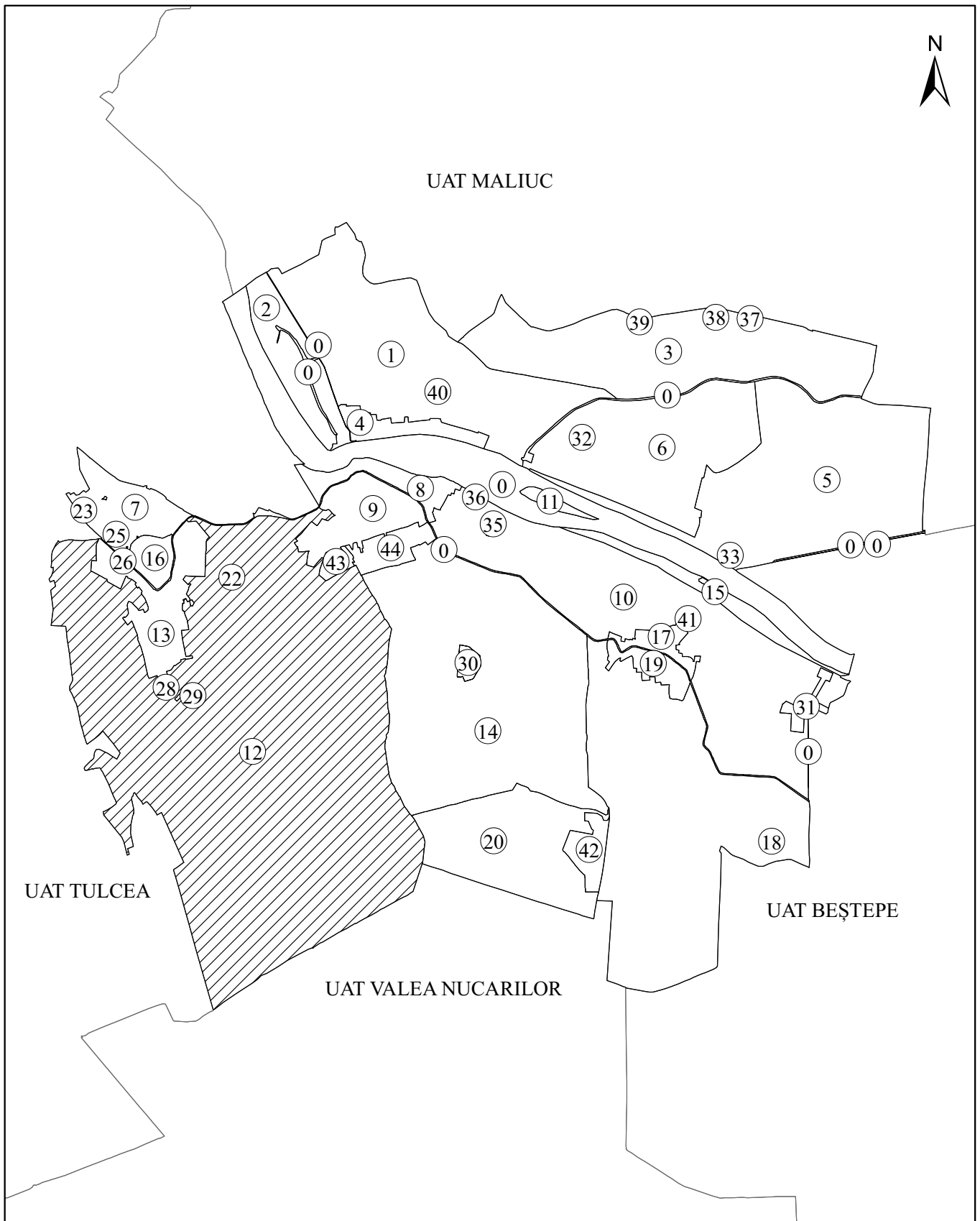

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: TULCEA
 UAT: NICULIȚEL
 Sectoare: 3, 5, 7, 18

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Judet: TULCEA
UAT: NUFĂRU
Sectoare: 12

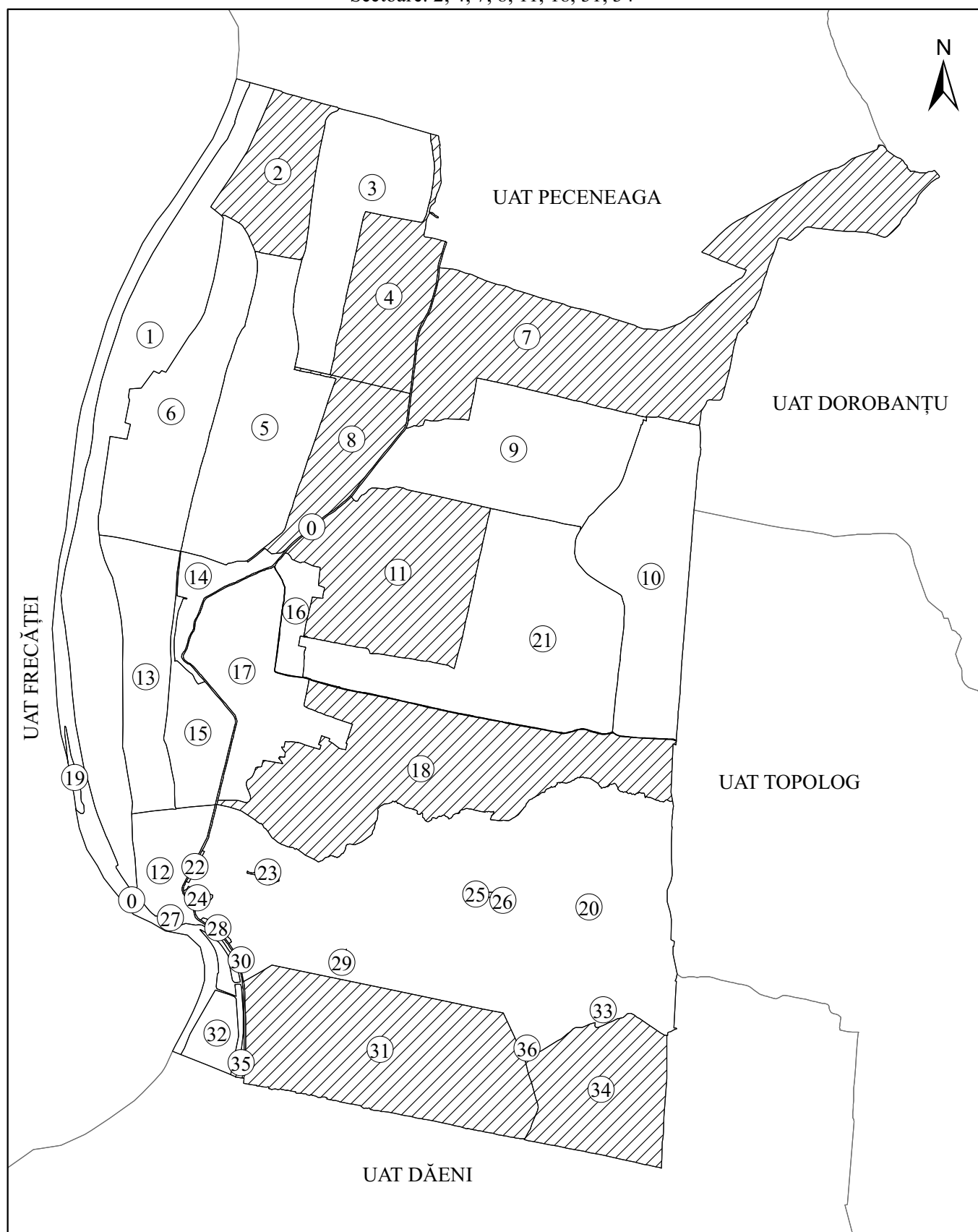

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: TULCEA

UAT: OSTROV

Sectoare: 2, 4, 7, 8, 11, 18, 31, 34

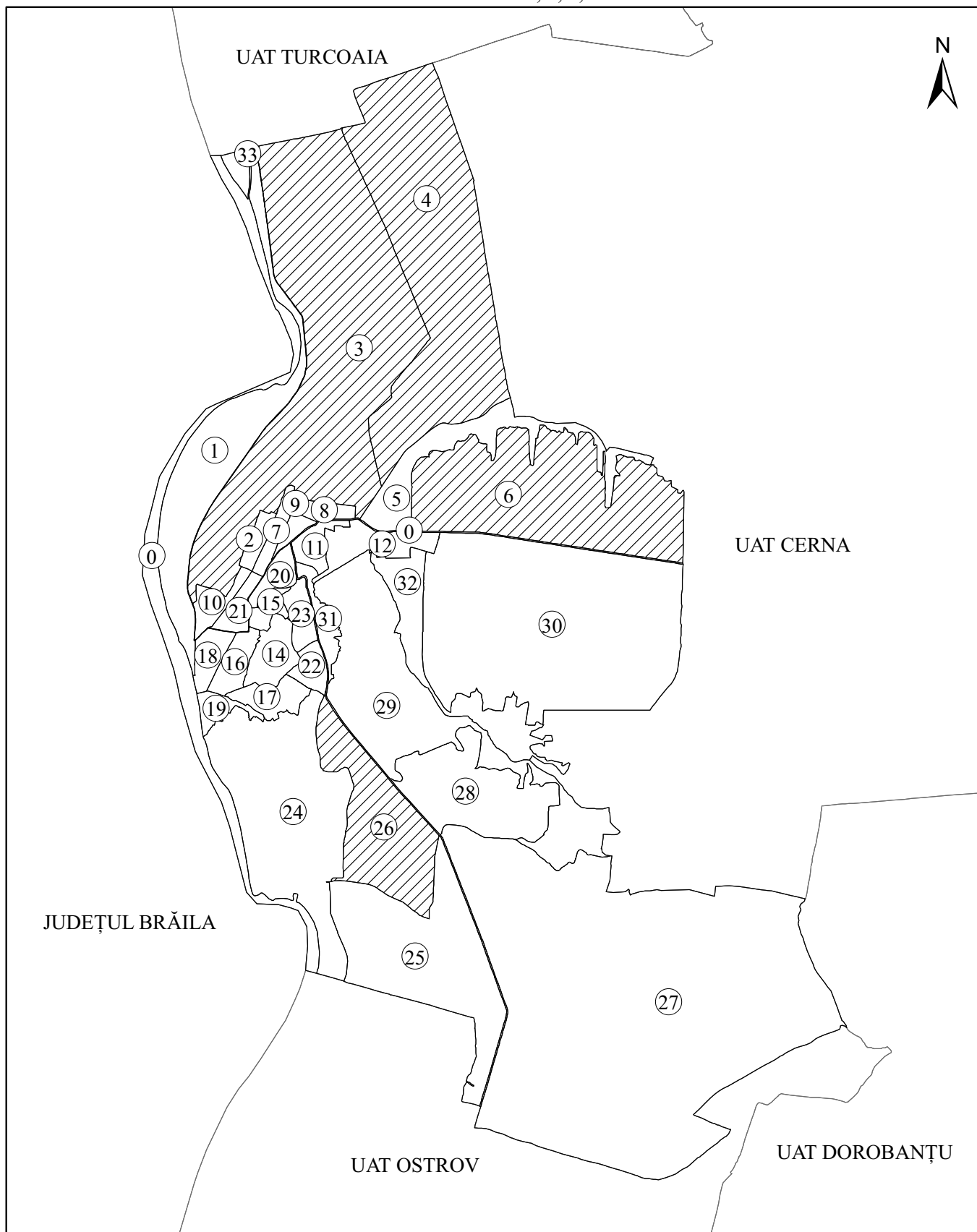

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: TULCEA

UAT: PECENEAGA

Sectoare în lucru: 3, 4, 6, 26

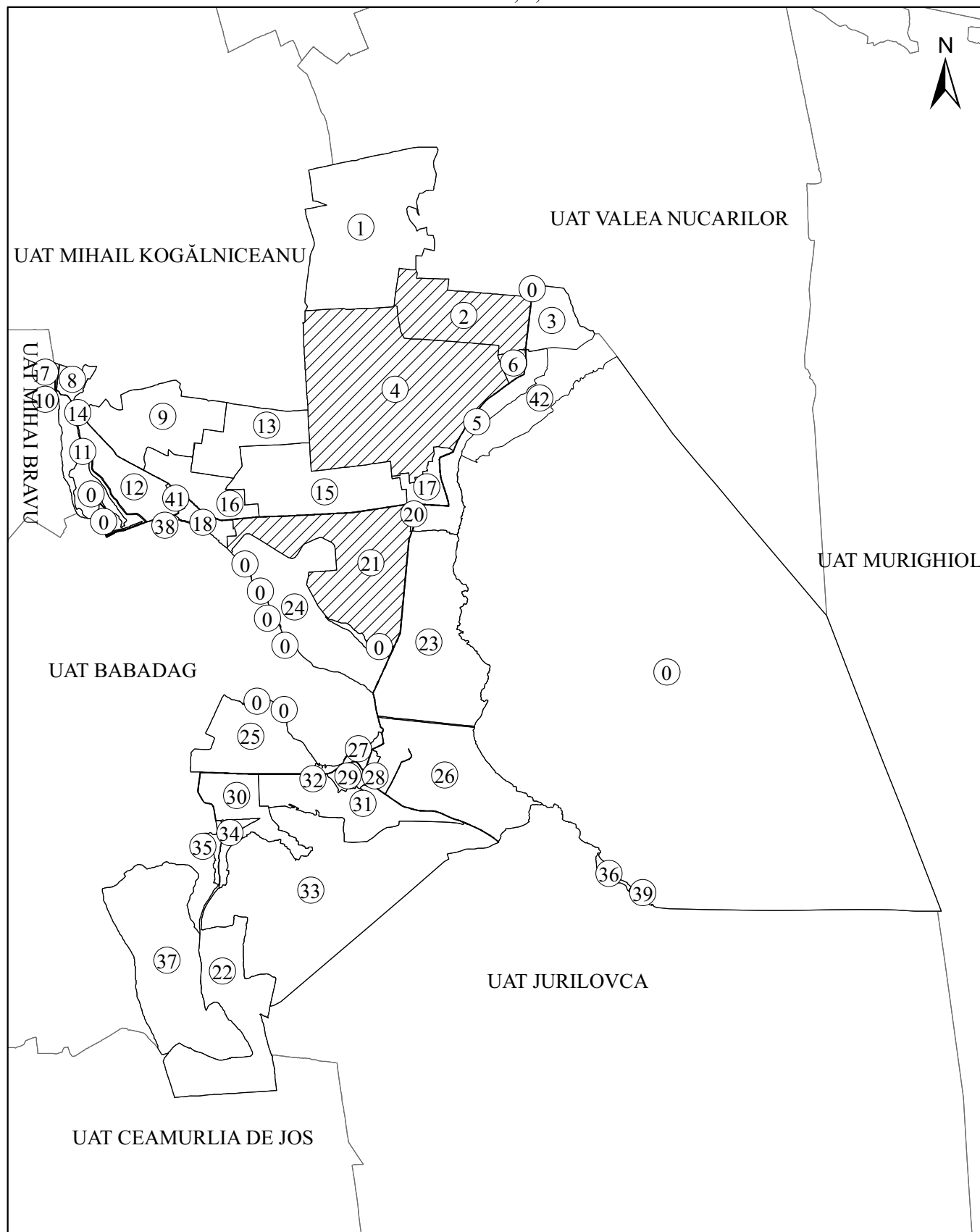

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: TULCEA

UAT: SARICHIOI

Sectoare: 2, 4, 21

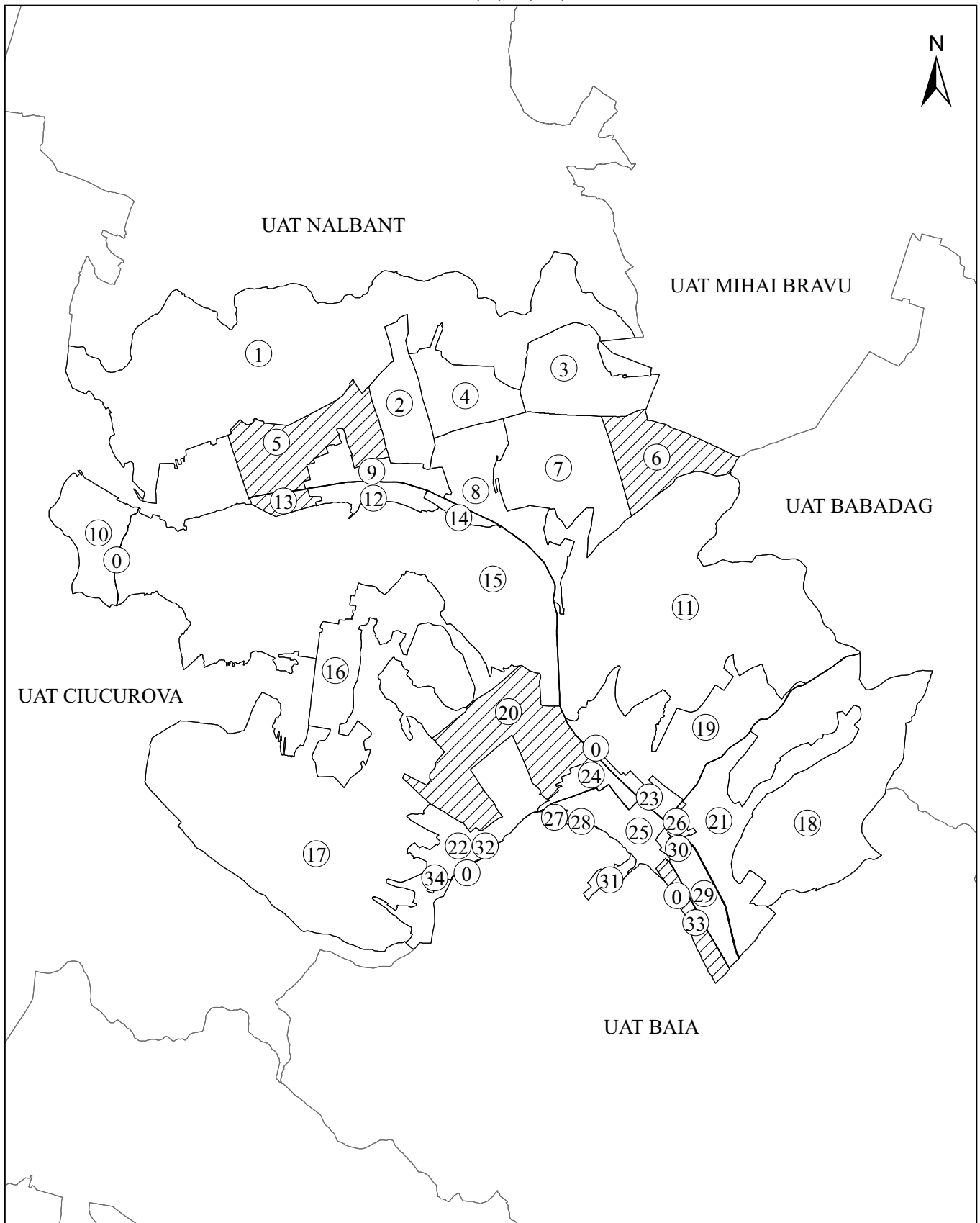

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: TULCEA

UAT: SLAVA CERCHEZĂ

Sectoare: 5, 6, 13, 20, 33

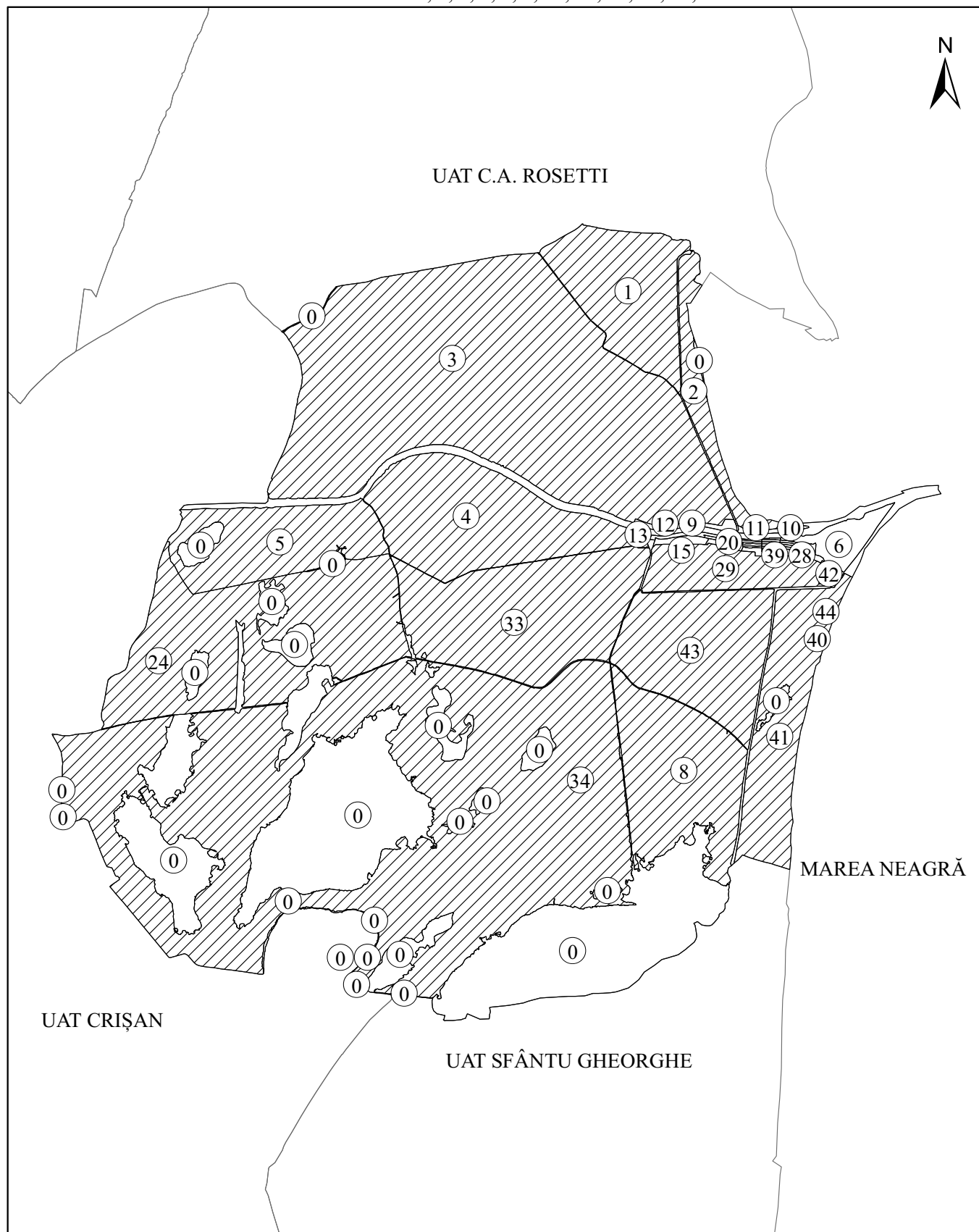

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: TULCEA

UAT: SULINA

Sectoare în lucru: 1, 2, 3, 4, 5, 8, 24, 29, 33, 34, 41, 43

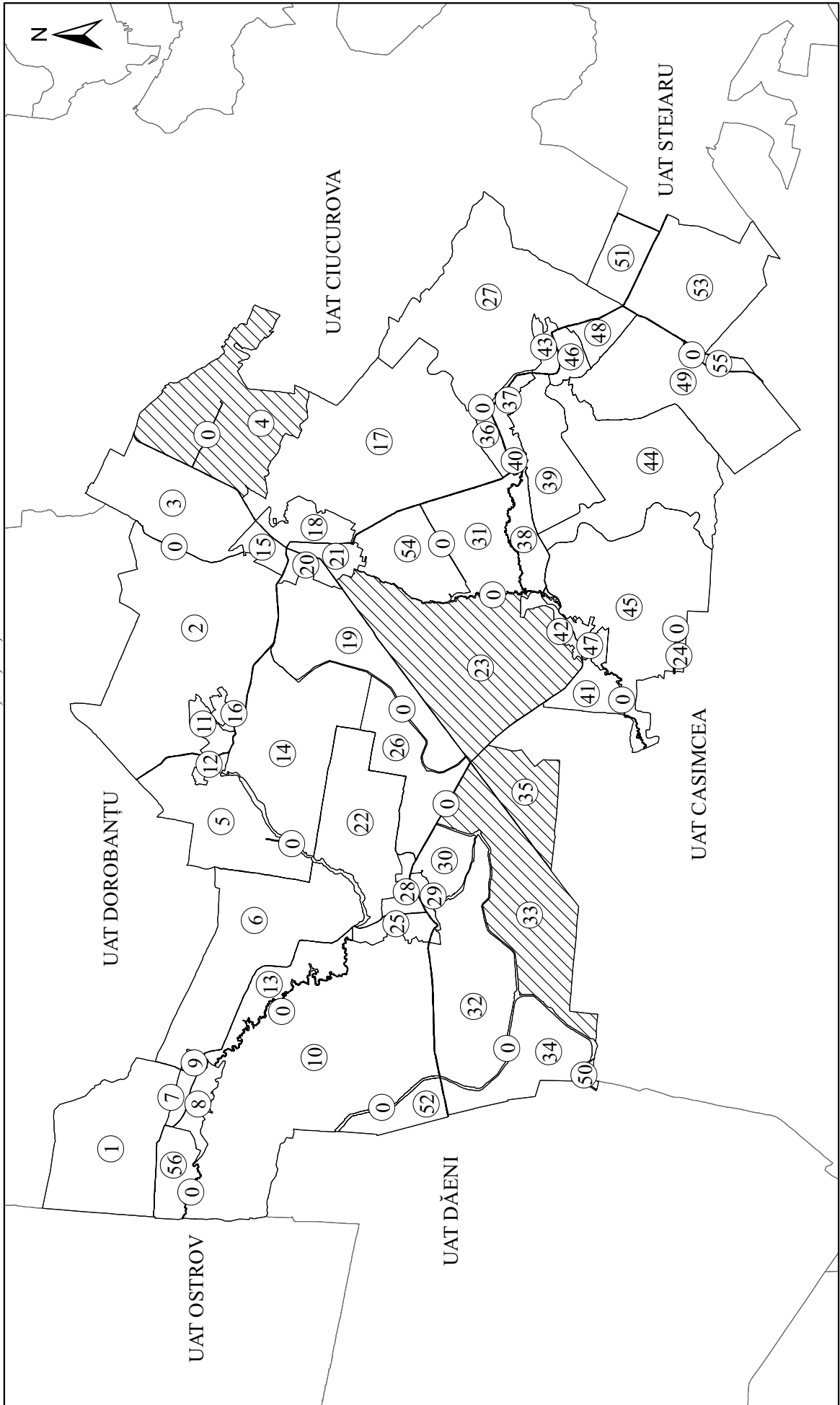

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

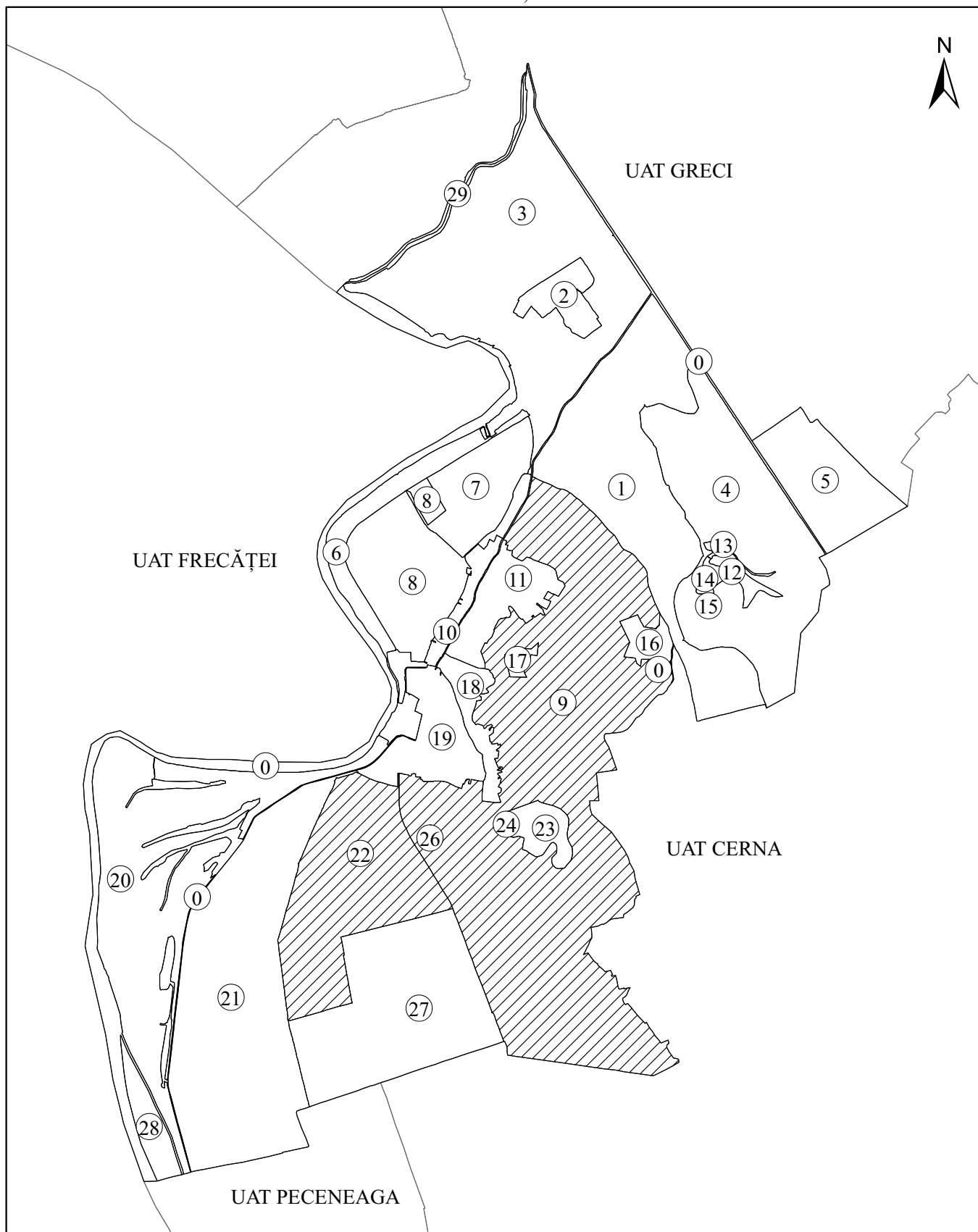
Județ: TULCEA

UAT: TOPOLOG

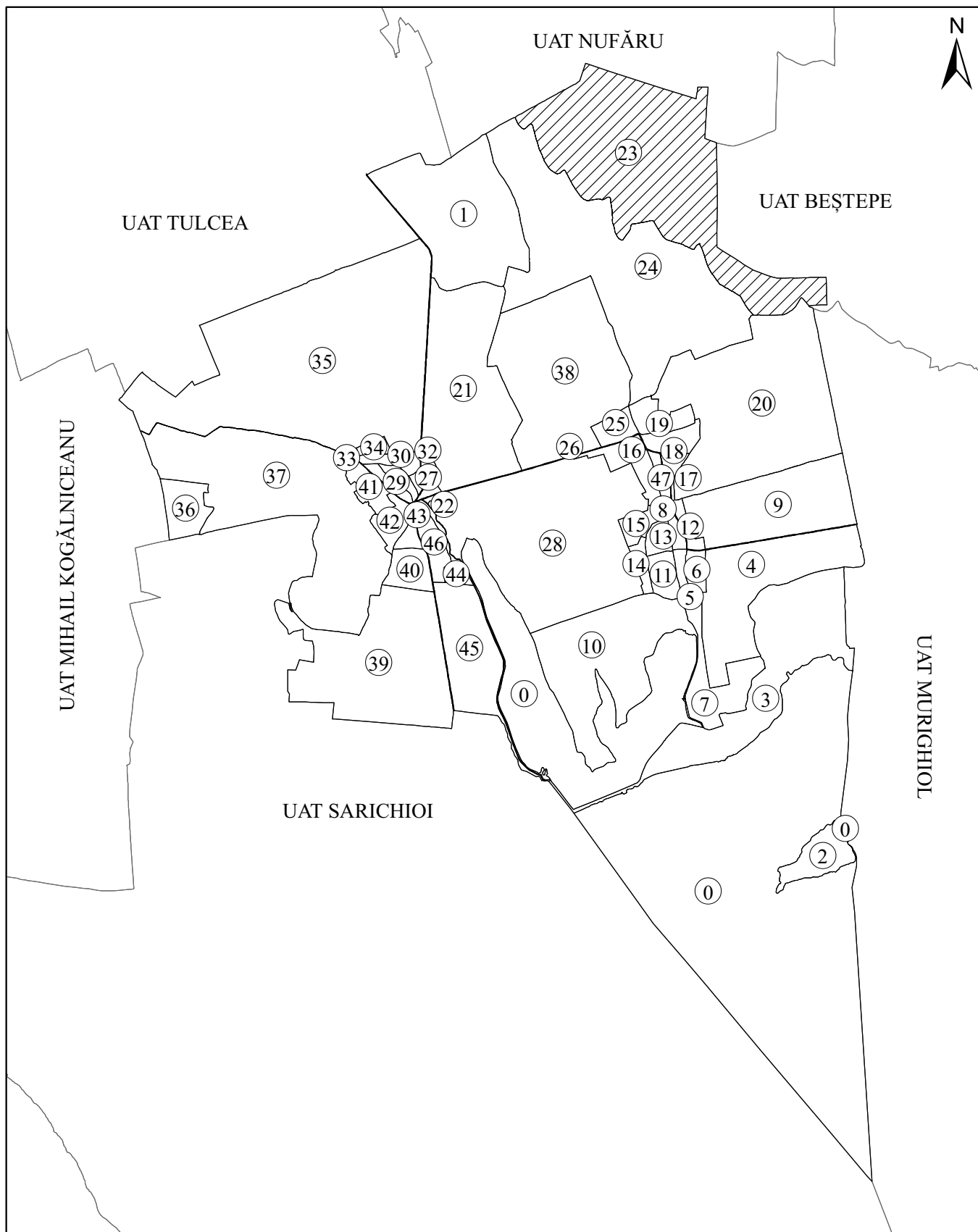
Sectoare: 4, 23, 33, 35

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: TULCEA
 UAT: TURCOAIA
 Sectoare: 9, 22

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Judet: TULCEA
UAT: VALEA NUCARILOR
Sectoare: 23

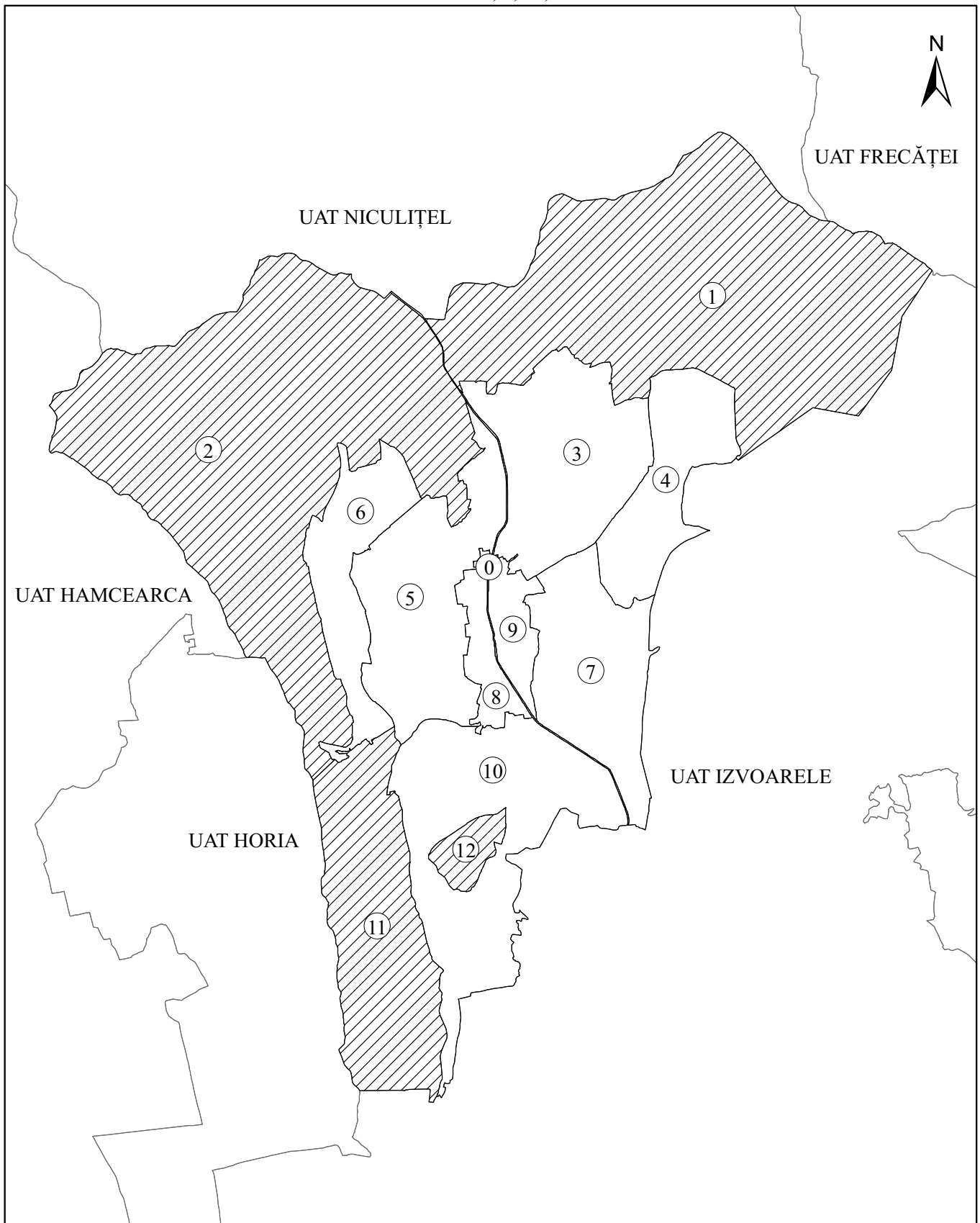

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: TULCEA

UAT: VALEA TEILOR

Sectoare: 1, 2, 11, 12

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2019 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2019 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

